

ЕВАНЂЕЉЕ
КОЈЕ ЈЕ НАПИСАО
АПОСТОЛ ЈОВАН

ЕВАНЂЕЉЕ
КОЈЕ ЈЕ НАПИСАО
АПОСТОЛ ЈОВАН

Београд
2023.

Ушловљење
Божије Речи

Пре свега је била Реч.	1
Реч је била с Богом и Бог је био Реч.	2
Одувек је Реч била с Богом.	3
Баш ништа што постоји није створено без ове Речи.	4
У њој је био живот – живот који је светлост људском роду.	5
Светлост је сијала у тами, а тама је није могла надвладати.	6
Наступио је човек, послан од Бога, по имену Јован.	7
Он је дошао као сведок, да сведочи за Светлост, како би сви поверовали кроз њега. Он, сам по себи, није био Светлост, него је само сведочио за Светлост.	8
Јер, истинита Светлост, која осветљава свако људско биће, дошла је на свет и становала је у свету – у свету који је кроз њега и постао – али га свет ипак није познао!	9
Дошао је својима – а они га нису примили.	10
А свима онима који су га примили, дао је право да постану деца Божија – онима који верују у његово Име; који нису рођени телесном жељом и делом својих биолошких родитеља – него од Бога.	11
Реч је дошла и постала људско тело и настанила се међу нама, тако да смо могли гледати њену	12
	13
	14

славу: славу коју има он, као Јединствено-Родни од Оца, препун милости и истине.

Јован је вичући сведочио за њега:

15

„Ево, за овога сам вам говорио:
Онај који за мном долази – он је исјед мене,
јер је њосјојао њре мене!”

Из његове пунине смо сви ми примили
милост преко милости.

16

Јер, Закон је дан преко Мојсија
а милост и истина су нам дошле кроз Исуса Христа.
Нико никад није видео Бога,
осим Јединствено-Родног Бога [Сина],
који је у Очевој крилу, он нам га је обзнанио.

17

18

Сведочан-
ство
Јована
Крститеља

Ево шта је Јован посведочио, када су Јевреји из
Јерусалима послали свештенике и левите да га
питају: „Ко си ти?” Признао им је и изјавио: „Ја
нисам Христос!” Тада су га запитали: „А шта
си онда? Јеси ли ти очекивани Илија?” Он рече:
„Нисам.” „Да ли си пророк?” Он одговори: „Ни-
сам.” Онда му рекоше: „Ко си ти? Шта да кажемо
онима који су нас послали - шта кажеш за себе?”
Он им рече:

19

20

21

22

23

„Ја сам глас онога који виче у пустињи:
Правнајте људи Господњи!”

– као што је то и рекао пророк Исаија.

Посланици, који су били фарисеји, још су га упитали: „Зашто онда крштаваш, кад ниси ни Христос, ни Илија, ни пророк?” Јован им је одговорио: „Ја крштавам само водом, али међу вама је онај кога нисте препознали. Он долази за мношвом, а њему ја нисам достојан ни обућу скинути.”

Ово се све догодило у Бетанији, с друге стране Јордана, где је Јован крштавао.

Сутрадан је Јован видео Исуса како му прилази, па узвикну: „Ево га! То је Јагње Божије! Он уклања грехе света! Он је онај за кога сам вам рекао:

*За мношвом долази човек
који је већи од мене
јер је њосиојао њре мене.”*

„Нисам га познавао, али сам дошао да крштавам водом како би се он могао објавити Израиљу.” Јован је још и ово посведочио: „Видео сам како је Дух, попут голуба, сишао с неба и остао на њему. Ја га не бих препознао, али ми је онај, који ме је послао да крштавам водом, рекао: **„На кога видиш да силази Дух и остаје на њему, знај да је то онај који крштава Светим Духом.”** Ја сам то видео и сведочим да је он Син Божији!”

*Први
Исусови
ученици*

Сутрадан је Јован поново био тамо с двојицом својих ученика. Када је видео Исуса како прилази, рекао је: „Ево Јагњета Божијег!” А када су

ова два ученика чули шта је рекао, пошли су за Исусом. Исус се осврнуо, видео их да га прате, па их је упитао: „Шта желите?” Они одговорише: „Рави – што у преводу значи: Учитељу – где станујеш?” Исус им рече: „Дођите, па ћете видети.” Отишли су с њим и видели где станује, а – будући да је, када су стигли, већ било осам сати увече – тога дана су и заноћили код њега.

Један од ове двојице – који су чули Јованово сведочанство и пошли за Исусом – био је Андреј, брат Симона Петра. Он је прво пронашао свога брата Петра и саопштио му: „Нашли смо Месију – [Божијеј Помазаника] у преводу - Христа!” И одмах га је довео код Исуса. Исус га је погледао и рекао му је: „Ти си Симон, Јованов син, а ја ћу те назвати Кифа” – у преводу: Петар [дословно: Сѿена].

Сутрадан је Исус хтео да оде у Галилеју, где је нашао Филипа и рекао му: „Хајде за мном!” Филип је био из Витсаиде, Андрејевог и Петровог града. Филип је потражио Натанаила и рекао му: „Нашли смо онога о коме су писали Мојсије у Закону и пророци: то је Исус, Јосифов син, из Назарета!” „Из Назарета!” рече Натанаил, „Може ли одатле да буде нешто добро?” Филип му је рекао: „Дођи и види!”

Када је Исус видео Натанаила како му прилази, рече за њега: „Ево, он је заиста Израћац у

коме нема лукавства.” Натанаил је упитао Исуса: „Одакле ме познајеш?” Исус је одговорио: „Видео сам те кад си био под смоквом, пре него што те је Филип позвао.” Натанаил му рече: „Учитељу, ти си Син Божији, ти си цар Израиља!” А Исус му рече: „Верујеш ли зато што сам ти рекао да сам те видео под смоквом? Видећеш много више од овога!” А додаде и ово: „Заиста вам истину кажем да ћете видети отворено небо и Божије анђеле да се пењу и силазе на Сина Човечијега.”

2

Свадба
у Кани

Трећег дана је била свадба у Кани Галилејској. Тамо је била и Исусова мајка; а на свадбу је позван и Исус и његови ученици. Када је нестало вина, мајка је рекла Исусу: „Немају више вина!” Исус јој је одговорио: „Шта ја имам и шта ти имаш с тим, жено драга? Не наговарај ме – још није дошао мој час!” Али, његова мајка је ипак рекла слугама: „Шта год да вам каже – све га послушајте!”

А тамо је било шест камених посуда, које су Јевреји користили за обредно прање, и свака је била величине од око сто литара. Исус је рекао слугама: „Напуните ове посуде водом!” И они их напунише до врха. Онда им рече: „Сад одатле напуните бокале и однесите их трпезару!” И они су то и учинили. Када је трпезар окусио воду, која је постала вино – не знајући одакле је, јер су то знале само слуге које су захватиле воду – одмах је позвао младожењу и рекао му: „Свако прво износи добро вино, а кад се гости напију, онда

износи лошије... А ти си чувао добро вино све до сада!”

Тако је Исус учинио своје прво чудо у Кани Галилејској и јавно показао своју славу, па су његови ученици поверовали у њега. После овога је Исус отишао с мајком, браћом и ученицима у Кафернаум, али тамо нису остали много дана.

Исус у Храму

Приближавала се јеврејска Пасха, па је Исус отишао у Јерусалим. Тамо је у храму затекао продавце волова, оваца и голубова, и мењаче новца, који су тамо држали тезге. Направио је бич од ужади и све их је истерао из храма заједно с овцама и воловима. Мењачима је разбацао новац и испретурао столове, а продавцима голубова је рекао: „Носите то одавде! Не правите пијацу од дома мога Оца!” Његови ученици су се тада сетили ових речи из Писма: „Изједа ме ревност за твој дом!”

Тада су га Јевреји упитали: „Којим чудом нам можеш доказати да смеш ово да чиниш?” Исус им је одговорио: „Порушите овај храм – и ја ћу га подићи за три дана!” „Овај храм је грађен четрдесет и шест година,” рекли су Јевреји, „а ти ћеш га подићи за три дана!”

Међутим, храм о коме је он говорио је било његово тело. Када је устао из мртвих, његови ученици су се сетили овога шта је рекао, и поверовали су Писму и Исусовим речима.

Током његовог боравка у Јерусалиму за време празника Пасхе, многи су видели чудеса која је чинио и поверовали су у његово име. Ипак, Исус им се није поверавао, јер их је све добро познавао. Њему није било потребно да му за некога неко нешто каже, јер је знао људе у душу.

Исус и
Никодим

Међу фарисејима је био човек, јеврејски старешина, по имену Никодим. Он је ноћу дошао Исусу и рекао му је: „Учитељу, знамо да си ти право од Бога дошао као учитељ, јер нико не може да чини ова чуда која ти чиниш ако Бог није с њим...” Тада је Исус рекао:

„Ја ти кажем оно што је *да и амин*:
Царство Божије неће видети
нико ко се не роди поново!”

А Никодим га је упитао: „Како се одрастао човек може поново родити? Како је могуће да по други пут уђе у утробу своје мајке да би се родио?” Исус му је одговорио:

„Ја ти праву истину говорим:
ако се ко не роди водом и Духом,
не може ући у Царство Божије;
јер оно што је рођено од тела – тело је;
а што је рођено од Духа – дух је.
Зато се немој чудити што сам ти рекао
да се морате поново родити.
Ветар дува где хоће – хук његов чујеш –

3

1

2

3

4

5

6

7

8

али не знаш од куда долази и куда иде;
а тако је и са сваким који је рођен од Духа.”

Никодим му је признао: „Не разумем како је то
могуће...” А Исус му је рекао: „Не разумеш то
иако си израиљски учитељ?”

„Ја ти говорим истину и само истину:
говоримо оно што сигурно знамо
и сведочимо оно што смо сами видели;
а ви ипак не прихватате наше сведочанство.
Не верујете чак ни ово што вам говорим
о земаљским стварима,
па како бисте веровали ако бих вам говорио
о небеским?

Заправо, нико се није попео на небо
осим онога који је сишао са неба –
Сина Човечијег!

Зато, као што је Мојсије подигао змију
у пустињи,

тако је неопходно да и Син Човечији
буде подигнут,
да би свако – ко верује – имао у њему
живот вечни!

Да, Бог је толико заволео свет да је дао
свога Јединствено-Родног Сина
да нико – ко верује у њега – не пропадне,
него да има живот вечни!

Јер, није Бог свога Сина послао у свет
да осуди свет,
него да кроз њега спасе свет.

Зато, ко верује у њега, томе се не суди; 18
а ко не верује, већ је осуђен, јер није веровао
у Име Јединствено-Родног Сина Божијег.
Суштина овога суда је 19
да је СВЕТЛОСТ дошла на свет,
али је људима тама била дража од светлости,
јер су њихова дела била зла.
Свако ко чини зло не воли светлост 20
и не излази на светлост,
да се његова дела не би обелоданила.
С друге стране, ко живи у истини 21
иде на светлост,
да се покаже да су његова дела у Богу учињена.”

Јован
поново
сведочи
за Исуса

Након овога, Исус је са својим ученицима дошао 22
у Јудеју, и овде је боравио с њима и крштавао.
А и Јован је крштавао у Енону, код Салима, јер 23
је тамо било много воде. Људи су долазили и
крштавали се. (Јован тада још није био бачен 24
у тамницу).

Тада је, између Јованових ученика и једног Јев- 25
реја, настала расправа око очишћења.
Онда су дошли и рекли Јовану: „Учитељу, види, 26
онај што је био с тобом с друге стране Јордана –
онај за кога си ти сведочио – ево, сада и он крштава
и сви иду код њега!” Јован им је одговорио: 27

„Не може нико ништа примити
ако му то није дато с неба.
Ви сте ми сведоци да сам рекао: 28

Ја нисам Христѿос, неѿо сам само
 ѿслан ѿред њим.
 Млада припада једино младожењи;
 а младожењин пријатељ само стоји са стране
 и од срца се радује младожењином гласу
 пуном среће.
 Тако се и моја радост сада остварује,
 јер он треба да расте, а ја да се умањујем!
 Ко долази одозго – он је изнад свих;
 а који је са земље – он је земаљски,
 а земаљски и говори.
 Ко долази са неба – он је изнад свих.
 Он сведочи оно што је видео и чуо,
 без обзира и да нико не прихвата
 његово сведочанство.
 Али, ко је примио његово сведочанство,
 тај је потврдио да је Бог истинит;
 јер, заиста, онај кога је Бог послао
 он говори Божије речи –
 њему Бог није дао Духа на меру!
 Бог Отац љуби Сина
 и све му је предао у руке.
 Ко верује у Сина – има живот вечни;
 а ко неће да буде послушан Сину,
 неће видети живот –
 гнев Божији остаје на њему.”

4

Исус и
Самарјанка

Када је Исус сазнао да су фарисеји чули да „Исус
 има више ученика и више људи крштава него
 Јован” – иако Исус лично није крштавао него
 његови ученици – отишао је из Јудеје и упутио

се назад у Галилеју. Пут га је водио тако да је
морао проћи кроз Самарију. 4

Тако је стигао у самарјанско село звано Сихар,
које се налазило недалеко од земље коју је Ја-
ков доделио своме сину Јосифу. Овде је био и 5
Јаковљев бунар и Исус је, уморан од пута, овде 6
сео. Било је то око поднева.

Тада је на бунар дошла једна жена, Самарјанка,
да извуче воду. Исус јој рече: „**Дај ми да пијем.**”
(Наиме, његови ученици су отишли у град да
купе храну.) Жена Самарјанка му рече: „Како то 8
да ти, Јевреј, од мене – жене Самарјанке – тражиш 9
да пијеш?” (Јер, Јевреји су избегавали Самарјане.)
Исус јој одговори: 10

„Када би знала за Дар Божији
и ко је онај, који ти је рекао *дај ми да пијем*
ти би од њега тражила и добила живу воду!”

Жена му рече: „Господине, немаш кофу, а бунар 11
је дубок; одакле ти, онда, жива вода? Зар си ти 12
већи од нашега оца Јакова, који нам је и дао овај
бунар, и пио из њега – и он, и његови синови, и
његова стока?” Исус јој одговори: 13

„Свако ко пије ову воду поново ће ожеднети;
али ко год пије воду, коју ја дајем, 14
никада неће ожеднети,
него ће вода, коју ћу му ја дати,

постати у њему извор воде
која извире у вечни живот!”

Жена му рече: „Господине, дај ми ту воду да не
будем више жедна и да не долазим више овде да
захватам воду.” Исус јој рече: „Иди, позови свога
мужа и дођите овде.” А жена му одговори: „Ја не-
мам мужа.” Тада јој Исус рече: „Добро си рекла да
немаш мужа, јер си имала пет мужева, а ни овај,
кога сада имаш, није твој муж. Рекла си истину.”
Рече му жена: „Господине, видим да си пророк...
Наши су очеви славили Бога на овој планини, а
ви кажете да је Јерусалим то место где се треба
Богу молити...” Исус јој одговори:

„Веруј ми, жено, да долази време
када нећете славити Оца нити на овој планини,
нити у Јерусалиму.
Ви славите оно што не познајете,
а ми славимо онога кога знамо –
јер спасење долази од Јевреја.
Али, долази час и већ је дошао,
када ће истински молиоци прослављати
Оца у Духу и истини!
Јер, заправо, Отац тражи да га такви
молиоци славе.
Бог је Дух; и онима који му се моле,
неопходно је да се моле у Духу и истини.”

Тада му жена рече: „Знам да долази Месија – онај
који се зове Христос; и када он дође, он ће нам

све обзнанити.” Исус јој тада рече: „**То сам ја, који сада говорим с тобом.**” 26

Утом су се вратили Исусови ученици, и чудили су се што Исус говори са женом, али нико од њих га није питао шта се догађа и зашто разговара с њом. А жена је оставила свој крчаг за воду, отишла у град и позвала све људе: „Дођите да видите човека који ми је рекао све што сам учинила – да није он Христос?” И људи из града кренуше према њему. 27 28 29 30

У међувремену, ученици су нудили Исуса речи-ма: „Учитељу, једи.” Али им је он рекао: „**Ја за јело имам храну о којој ви не знате.**” То је навело ученике да се упитају међу собом: „Да му није неко нешто донео да једе?” Тада им Исус рече: 31 32 33 34

„Моја храна је да чиним вољу онога који ме је послао, и да довршим његово дело. Кажете да ће за четири месеца доћи време жетве; али вам ја кажем да подигнете своје очи и да видите како се њиве већ жуте за жетву. Жетелац већ прима плату и скупља род за вечни живот, да се сејач и жетелац заједно радују! 35 36

Стварно је истина *да један сеје, а други жање*; и ја сам вас послао да жањете оно за шта се нисте ви трудили него други, а ви сте ушли у њихов труд.” 37 38

Многи људи из овога места су поверовали у Исуса због тога што им је Самарјанка посведочила: „Он ми је рекао све што сам учинила”; и дошли су к Исусу молећи га да остане код њих – и он је остао тамо два дана. Тако је још много више људи поверовало на основу Исусових речи, те су овој жени рекли: „Сада не верујемо само због твога сведочанства, него зато што смо њега лично слушали и разумели да је он заиста СПАСИТЕЉ СВЕТА!”

*Вера
царској
чиновника*

После та два дана, Исус је отишао у Галилеју. Исус је и сам сведочио да пророк није поштован у своме завичају. Када је стигао, овде су га примили они Галилејци који су видели шта је све он учинио у Јерусалиму за време празника, јер су и они били тамо за празник.

Поново је дошао у Кану Галилејску, где је претворио воду у вино. Тамо је био неки царски чиновник, чији је син лежао болестан у Кафернауму. Када је он чуо да је Исус из Јудеје дошао у Галилеју, отишао је код њега и молио га је да пође с њим и излечи му сина, који је био на самрти. Тада му је Исус рекао: „**Никако не верујете пре него што видите знаке и чудеса!**” А царски чиновник му рече: „Господе, дођи, док ми није умрло дете!” Рече му Исус: „**Иди, твој син је жив и здрав!**” Човек је поверовао овим Исусовим речима и отишао је.

Док је још био на путу, пресреле су га његове слуге, 51
 јављајући му да је његово дете живо и здраво.
 Он се распитао за тачно време када му је пошло 52
 набоље, и рекли су му да је то било јуче око се-
 дам сати увече – да га је тада пустила грозница.
 Тада је отац схватио да је то било тачно оног часа 53
 када му је Исус рекао *твој син је жив и здрав* – и
 поверовао је у Исуса и он и сав његов дом.

Ово друго чудо Исус је учинио када се вратио 54
 из Јудеје у Галилеју.

5

Исцелење
 у Бањи
 Витезди

После тога, Исус је отишао на јеврејски празник 1
 у Јерусалим. У Јерусалиму, код Овчијих врата,
 налази се бања са пет тримова, која се јеврејски 2
 зове Витезда. Тамо је лежало мноштво болес-
 ника: слепих, хромих и непокретних. * Међу 3
 њима је био и један човек, који је тридесет осам 5
 година боловао од своје болести. Када га је
 Исус видео како тамо лежи, а сазнавши да је већ 6
 толико дуго болестан, упитао га је: „**Да ли хоћеш**
да будеш здрав?” Болесник му је одговорио: 7
 „Господе, немам човека који би ме пустио у воду
 одмах након што се заталаса – јер, док ја сиђем,
 други стигну пре мене.” Исус му рече: „**Устани,**
узми своју простирку и ходај!” 8

* Четврти стих је изостављен, јер је овај превод усклађен са два најстарија сачувана манускрипта текстова еванђеља: **п66** (II век, локација: Женева – П. Бодмер II) и **п67** (II век, локација: Барцелона), у којима нема овог текста.

И човек је тренутно оздравио, узео је своју простирку и почео да хода! 9

А тога дана је била субота. Стога су Јевреји замектали излеченом човеку и говорили му: „Субота је! Не смеш носити своју простирку!” А он им је одговорио: „Али, онај који ме је излечио рекао ми је: ‘Узми своју простирку и ходај!’” Тада су га упитали: „Ко је тај човек који ти је рекао да то радиш?” Међутим, излечени човек није знао ко је то био, јер је Исус замакао у мноштву људи које је било тамо. Касније, Исус га је нашао у храму и рекао му је: „Видиш, оздравио си. Не греш више – да те не снађе још нешто горе.” 10 11 12 13 14

Тада је овај човек отишао и рекао Јеврејима да је Исус тај који га је излечио. Зато су сада Јевреји почели прогонити Исуса, зато што је све то чинио суботом. Али, Исусов одговор њима био је: „Мој Отац стално ради – па радим и ја!” Е, сада су Јевреји још више желели да га убију, јер не само да је нарушавао суботу, него је и Бога називао својим Оцем – изједначавајући се тако с Богом! 15 16 17 18

Син има
Очев аујџо-
риџеџи

У свом одговору на ово, Исус им је рекао: 19

„Ја вам говорим праву истину:
Син не може ништа сам од себе да чини
ако не види шта чини Отац.

Јер, оно што чини Отац, то исто тако чини и Син. Наиме, Отац воли Сина и показује му све што чини; а показаће му и већа дела од ових, од којих ћете ви остати у чуду.	20
Јер, као што Отац васкрсава мртве и оживљава их, тако и Син оживљава оне које хоће. Отац не суди никоме, јер је сав суд предао Сину, како би сви поштовали Сина, као што поштују и Оца.	21
Ко не поштује Сина – не поштује ни Оца који га је послао.	22
Истину и само истину вам говорим: ко слуша моју реч и ко верује ономе који ме је послао, има вечни живот! Не долази пред суд – пренесен је из смрти у живот!	23
Ја вам говорим оно што је <i>да и амин</i> : иде час и већ је дошао, када ће мртви чути глас Сина Божијег, и оживеће који га чују.	24
Јер, баш као што Отац има у себи живот, тако је дао и Сину да има живот у себи. Дао му је и власт да суди – јер је и Син Човечији.	25
Не чудите се овоме, јер иде час када ће сви у гробовима чути његов глас	26
	27
	28

и када ће васкрснути за живот	29
они који су чинили добро,	
а они, који су чинили зло, васкрснуће за суд.	
Ја не могу да чиним ништа сам од себе:	30
како слушам – тако судим;	
и мој суд је праведан зато што	
не тражим своју вољу,	
него вољу онога који ме је послао.	
Ако ја сведочим сам за себе,	31
моје сведочанство није истинито,	
али други сведочи за мене,	32
и ја знам да је истинито сведочанство	
којим сведочи за мене.	
Ви сте послали људе Јовану!	33
И он је сведочио за истину!	
Мени није потребно сведочанство од човека,	34
али ово вам говорим да се ви спасете.	
Јован је био светиљка	35
која је горела и светлила,	
и ви сте хтели да се накратко	
радујете његовој светлости.	
Међутим, ја имам веће сведочанство	36
од Јовановог, а то су дела –	
дела која ми је дао Отац да их извршим –	
и баш та дела која чиним,	
сведоче за мене –	
сведоче да ме је Отац послао!	
А за мене сведочи и Отац који ме је послао!	37
Ви никада нисте чули његов глас	
нити сте икада видели његово лице.	
Реч његова не станује у вама	38

зато што не верујете ономе кога је он послао.
 За мене сведоче и Писма,
 која ви истражујете – јер сматрате 39
 да у њима имате вечни живот.
 Али, ви не желите да дођете к мени 40
 да имате живот!
 Људску славу ја не примам; 41
 уосталом, добро знам да немате у себи 42
 Божију љубав.
 Ја сам дошао у име свога Оца,
 а ви ме нисте примили. 43
 Ако би други дошао у своје име –
 њега бисте примили!
 Како бисте и могли веровати, 44
 када само тражите славу једни од другог,
 а не тражите славу од Јединога Бога?!
 Немојте само мислити да ћу вас ја тужити Оцу. 45
 Мојсије је тај који вас осуђује – баш он,
 у кога сте се надали –
 јер да сте веровали Мојсију, 46
 онда бисте веровали и мени,
 зато што је он писао о мени.
 Али, ако ви не верујете његовом писању, 47
 како ћете веровати мојим речима?”

6

Исус
 храни ње
 хиљада
 људи

После овога Исус је отишао на другу страну Галилејског, то јест, Тиверијадског језера. Пратило га је мноштво народа, јер су видели његова чуда исцељења болесних. Исус се попео на једну гору и тамо је седео са својим ученицима. Био је близу јеврејски празник Пасхе. 1
2
3
4

Када је Исус подигао свој поглед, видео је многи народ да иде према њему, па је рекао Филипу: „Где да купимо хлеб да се ови људи нахране?”	5
А ово је рекао да види како ће Филип реаговати, јер је сам знао шта ће да чини. Филип је одговорио: „Ако бисмо купили хлеба и за две стотине динара [једнодневна надница је износила један динар], то не би било довољно ни да свако нешто мало добије!”	6 7
Тада други његов ученик, Андреј, брат Симона Петра, рече Исусу: „Овде један дечак има пет јечмених хлебова и две рибе, али шта је то за ово мноштво?”	8 9
А Исус рече: „Реците народу да поседа!” Наиме, било је ту доста травнате површине, па су људи поседали – њих око пет хиљада. Онда је Исус узео хлебове, захвалио Богу и поделио их онима који су седели. Исто је тако учинио и са рибама, па је свако јео колико је хтео.	10 11
Када су се сви наситили, Исус рече својим ученицима: „Покупите преостале комаде, да се ништа не баци.”	12
Ученици су сакупили дванаест пуних кошара преосталих комада од оних првобитних пет јечмених хлебова!	13
Зато, када су људи видели какво чудо је Исус учинио, рекли су: „Он је заиста тај Пророк који треба да дође на свет!”	14
Међутим, знајући да га они сада желе силом прогласити царем, Исус се удаљио на једну гору да тамо остане насамо.	15

Исус
хода
по води

Када је дошло вече, Исусови ученици су сишли до језера, укрцали се у бродић и запловили према Кафернауму. Већ се смрачило, а Исус им се још није придружио. Почео је да дува веома јак ветар и језеро се узбуркало. Када су ученици одвеслали неких четири-пет километара од обале, приметили су Исуса како хода по води! А када им се приближио чамцу, они су се преплашили. Али Исус им рече: „Не плашите се, ја сам!” Тада су хтели да га приме у бродић, али се бродић одједном нашао на месту одређишта!

Исус је
Хлеб
Живот

Сутрадан су људи, који су остали с друге стране језера, видели да је тамо остао само један бродић – а знали су да Исус није отпловио са својим ученицима, јер су они отишли сами без њега. Тамо су, близу места где су јели хлеб – где је Господ захвалио Богу – допловила неколицина бродића из Тиверијаде; и када је народ видео да нигде нема ни Исуса ни његових ученика, укрцао се у бродиће и допловио до Кафернаума у потрази за Исусом. А када су га пронашли на овој страни језера, упитали су га: „Учитељу, како си дошао овамо?” Исус им је одговорио:

„Говорим вам истину и само истину:
не тражите ви мене зато што сте
видели чудеса и знакове,
него зато што сте се најели хлеба!
Не тежите за пропадљивом храном,
него за храном која остаје за вечни живот,

коју ће вам Син Човечији дати!
Јер, њега је Бог Отац опуномоћио за то!”

Тада су га упитали: „Шта треба да радимо да
бисмо чинили оно што је угодно Богу?” Исус
је одговорио: „Дело, које је Богу угодно, јесте да
верујете у онога кога је он послао!” Поново су
га упитали: „Каквим чудом ћеш нам доказати
да ти можемо веровати? Какво чудо ћеш нам ти
показати? Јер, нашим праоцима је у пустињи
дана мана, као што пише у [Свeтjоm] Писму: *Дао
им је хлеб са неба да једу!*” Исус им је одговорио:

„Ја вам говорим праву истину:
није вам Мојсије дао тај хлеб са неба,
него вам је мој Отац дао истински хлеб са неба,
јер је хлеб Божији
онај који долази с неба
и доноси живот свету!”

Тада су га молили: „Господе, увек нам дај тај
хлеб!” Исус им рече:

„ЈА САМ ХЛЕБ ЖИВОТА;
ко долази к мени, неће бити гладан
и ко верује у мене, никада неће бити жедан!
Међутим, као што сам вам и рекао:
иако сте ме видели – ипак нећете да верујете...
К мени истински долази свако кога ми Отац
даје – и онога који долази к мени,
нећу одбацити!

Ја нисам сишао с неба зато да бих
 чинио своју вољу,
 него да чиним вољу онога који ме је послао;
 а ово је воља онога који ме је послао:
 да не изгубим ниједнога
 од оних које ми је он дао,
 него да их вратим у живот у Последњи дан.
 Мој Отац жели да – ко год види Сина
 и верује у њега – има вечни живот,
 и да га ја ускрснем у Последњи дан!”

На то су Јевреји почели негодовати против њега,
 јер је рекао: *Ја сам Хлеб који је сишао с неба.*
 Говорили су: „Зар није он Јосифов син Исус?
 Зар му не знамо и оца и мајку? Па како може да
 каже да је сишао са неба?” Исус им рече:

„Не гунђајте међу собом!
 Нико не може доћи к мени
 осим ако га не привуче мој Отац,
 који ме је послао;
 а ја ћу га ускрснути у Последњи дан.
 Као што су и пророци написали [*у Писму*]:
Сви ће бићи њоучени од Боја.
 Свако ко слуша и учи од Оца – тај долази к мени.
 Нико није видео Оца
 осим оног који од Бога потиче – он је видео Оца.
 Ја вам говорим праву истину:
 ко верује у мене – има вечни живот!
 ЈА САМ ХЛЕБ ЖИВОТА!
 Ваши праочеве су помрли

иако су јели ману у пустињи;
 али овде је Хлеб, који је из неба дошао: 50
 да не умре нико ко једе од њега.
 Ја сам живи Хлеб који је сишао из неба. 51
 Онај ко буде јео од овога Хлеба,
 заувек ће живети!
 Хлеб који ћу ја дати је моје тело,
 и ја га дајем за живот света!”

На ово су Јевреји почели жестоко да негодују. 52
 Питали су се: „Како овај може да нам да своје
 тело да једемо?” Исус им рече: 53

„Говорим вам истину и само истину:
 ако не једете тело Сина Човечијег
 и не пијете његову крв,
 нећете имати живот у себи!
 Ко једе моје тело и пије моју крв, 54
 има живот вечни,
 и ја ћу га ускрснути у Последњи дан!
 Јер, моје тело је истинска храна 55
 и моја крв је истинско пиће.
 Ко једе моје тело и пије моју крв, 56
 остаје у мени и ја у њему.
 Као што је живи Отац послао мене, 57
 те ја живим због Оца,
 тако ће живети због мене и онај који мене једе.
 Ово је Хлеб који је сишао из неба, 58
 и није као онај каквог су
 ваши праоци јели – и умрли.
 Ко се храни од овога Хлеба, живеће заувек!

Ово је Исус рекао у Кафернауму, док је поучавао
у синагоги. 59

Многи
ученици
напуштају
Исуса

Чувши ово, многи од Исусових ученика су рекли:
„Тешка је ово беседа! Ко је може схватити?” Исус
је у себи знао да његови ученици међу собом
гунђају због овога, те им је рекао: „Зар су оне
речи камен спотицања ваше вере? Шта бисте
тек рекли када бисте видели Сина Човечијег
како се уздиже натраг, тамо одакле је и дошао?” 60 61 62

„Дух је тај који даје живот;
људска помоћ овде не вреди.
Речи, које сам вам ја говорио,
оне су Дух и оне су живот.” 63

„Међутим, има међу вама оних који не верују.”
Наиме, Исус је од почетка знао који су они који
не верују и ко је онај који ће га издати; и рекао
им је: „Зато сам вам и рекао да нико не може доћи
к мени ако му то Отац није дао.” 64 65

Тада су га многи ученици напустили и више га
нису следили. Зато је Исус упитао дванаесторицу:
„Нећете ли ме и ви напустити?” Симон Петар му је
одговорио: „Коме да идемо? Ти имаш речи вечног
живота! Ми верујемо и знамо да си ти Светац
Божји!” Исус им рече: „Зар нисам ја изабрао вас
дванаесторицу? Али, један од вас је ђаво.” Ово
је рекао за Јуду Симона Искаротског, једног од
дванаесторице, јер је он намеравао да га изда. 66 67 68 69 70 71

Исус у
Јерусалиму
на Празник
сеница

Након овога, Исус је боравио у Галилеји. Није хтео да се креће кроз Јудеју, јер су Јевреји гледали да га убију. Када се приближио јеврејски Празник сеница, његова браћа су му рекла: „Путуј одавде и иди у Јудеју, како би твоји ученици могли видети дела која чиниш, јер нико не ради ништа у тајности ако жели бити познат у јавности. Када већ чиниш све те ствари, онда нека их свет и види!” Међутим, чак ни његова браћа нису веровала у њега. Исус им је одговорио: „**За мене још није дошло време за то, а вама је свако време погодно. Људи овога света не мрзе вас, него мрзе мене, зато што ја сведочим да су њихова дела зла. Ви крените горе на празник; ја за сада не идем на овај празник, јер моје време за то још није сазрело.**” Ово им је рекао и остао је у Галилеји.

Када су његова браћа отишла на празник, тада је и сам Исус отишао на празник, али то није учинио јавно него у тајности. А на празнику су се јеврејске вође распитивале о њему речима: „Где је тај?” У мноштву народа, многи су веома негодовали против њега. Било је и оних који су говорили: „Он је добар”; али и оних који су говорили: „Није, него вара народ!” Међутим, нико није отворено говорио о њему јер су се бојали јеврејских вођа.

Усред празника, Исус је отишао горе у храм и почео да поучава народ. Овде су се Јевреји у

чуду питали: „Како овај зна Писма, кад се није школовао за то?” Тада им је Исус одговорио: 16

„Ово учење не потиче од мене,
него од онога који ме је послао.
Свако ко хоће да извршава Божију вољу, 17
знаће да ли је ово учење од Бога
или ја говорим нешто своје.
Они који говоре нешто своје, 18
они траже славу за себе;
али онај који славу тражи
за онога који га је послао,
тај је истинит и у њему нема неправде.
Зар вам Мојсије није дао Закон? 19
А ипак, нико од вас не поступа по том Закону!
Зашто мене хоћете да убијете?”

Народ му је одговорио: „Који те је демон опсео? 20
Ко хоће да те убије?” А Исус је њима одговорио: 21
„Учинио сам једно чудо и сви се томе дивите. Мој- 22
сије вам је дао обрезање – заправо, обрезање сте
примили од својих предака, а не од Мојсија – а 23
ви обрезујете дечаке суботом [*и њиме кршћите*
Божију зајовест]! У сваком случају, ако дечаке
обрезујете суботом, да се Мојсијев Закон не би
нарушио, зашто сте се онда разљутили што сам у
суботу ја у потпуности исцелио човека? Немојте 24
судити површно, него донесите праведан суд.”

Да ли је Исус
обећани Месија?

Неки становници Јерусалима су се питали: „Зар 25
није то онај кога траже да убију? А ево, он сло- 26

бодно говори и нико му ништа не каже! Да нису
 можда наши главари схватили да је овај човек
 стварно Христос [Месија – Божији Изабраник]?
 Међутим, ми знамо ко је и одакле је он, а за Хри- 27
 ста – када дође – нико неће знати одакле је.” Тада 28
 је, док је поучавао у храму, Исус повикао:

„Мислите да знате ко сам и одакле сам?
 Али, нисам ја дошао сам од себе,
 него ме је послао ИСТИНИТИ –
 онај кога ви не познајете.
 Ја њега познајем јер ЈА ЈЕСАМ од њега 29
 и он ме је послао.”

Зато су тражили да га ухапсе, али нико га није ни 30
 такнуо јер још није дошао његов час. Међутим, 31
 многи људи су поверовали у њега и говорили
 су: „Ако би дошао Христос – зар би он чинио
 веће чудесне знаке него што их је овај учинио?”
 Фарисеји су чули да се ово шапуће у народу и 32
 зато су, заједно са првосвештеницима, послали
 чуваре храма да га ухвате. Тада им је Исус рекао: 33

„Још мало ћу бити с вама,
 а онда се враћам ономе који ме је послао.
 Тражићете ме – и нећете ме наћи. 34
 Тамо где сам ја – ви не можете доћи.”

Јевреји су се питали међу собом: „Где он то мисли 35
 да иде, а да га ми нећемо моћи наћи? Да неће

можда ићи Јеврејима расејаним међу Грцима и
учити и Грке? Шта значи то што је рекао: 36

„Тражићете ме – и нећете ме наћи.
Тамо где сам ја – ви не можете доћи.”

Последњег, највећег дана празника, Исус је стао
пред народ и повикао: 37

„Ако је неко жедан,
нека дође к мени и нека пије!
Ко верује у мене, баш као што Писмо каже:
Из њејовој ѿтела ће ѿићећи ѿиѿоци живе воде!” 38

Међутим, ово је рекао за Духа [Свеѿиоѿа], којег
су тек имали да приме они који верују у њега; а
тада Дух још није био дат, јер Исус још није био
прослављен. 39

Неки из народа, који су чули ове речи, рекли су:
„Овај човек је заиста пророк!” Други су говори- 40
ли: „Он је Христос!” Али, неки су то доводили у 41
питање: „Зар нисмо сигурни у то да Христос неће
доћи из Галилеје? Зар [Свеѿио] Писмо не каже да 42
ће Христос изнићи као Давидов потомак и то из
Витлејема, села одакле је и Давид?” Тако је народ 43
био подељен у мишљењу о Исусу. Неки су чак хте- 44
ли да га ухвате, али нико га није ни руком такнуо.

Када су се чувари храма вратили првосвештени- 45
цима и фарисејима, они су их упитали: „Зашто

га нисте довели?” Они су одговорили: „Никада нисмо чули да неко тако говори!” Онда су им фарисеји рекли: „Да нисте сада и ви преварени? Зар не знате да нико од поглавара и фарисеја не верује у њега; него само овај проклети народ који не познаје Закон?” Тада им је Никодим, један од њих, који је раније био код Исуса, рекао: „Зар наш Закон осуђује човека пре него што га саслуша и разуме шта је учинио?” А они му одговорише: „Зар ниси и ти из Галилеје? Проучи, па ћеш и сам видети да пророк не долази из Галилеје.” Онда је свако отишао својој кући, а Исус је отишао на Маслинску гору.

8

*Жена
ухваћена
у прељуби*

Рано ујутро, Исус је опет дошао у храм. Сав народ се окупљао око њега, а он је сео и почео да их учи. Тада су учитељи Закона и фарисеји довели жену ухваћену у прељуби, поставили је у средину, и упитали Исуса: „Учитељу, ова жена је ухваћена у чину прељубе, а нама је у Закону Мојсије заповедио да такве жене каменујемо – а шта ти кажеш?” Међутим, они су овако говорили само да би га навели да каже нешто због чега би могли да га оптуже.

Али, Исус се сагнуо и почео прстом писати по земљи. Како они нису престали с питањима, Исус се усправио и рекао: „**Онај од вас који је без греха – нека он први баци камен на њу!**” Затим се Исус поново сагнуо и наставио да пише по земљи. Када су они ово чули, почели су изла-

зити један по један, почевши од најстаријег, све
 док нису остали само Исус и жена, која је стајала
 у средини. Тада се Исус исправио и упитао је: 10
 „Жено, где су ови? Зар те нико од њих није осу-
 дио?” Она је одговорила: „Није нико, Господе!” 11
 Тада јој Исус рече: „Ни ја те не осуђујем. Иди и
 немој више чинити грех.”

*Веродо-
 стијојносїї
 Исусової
 сведо-
 чансїїва*

Исус се затим поново обратио народу речима: 12

„ЈА САМ СВЕТЛОСТ СВЕТА!
 Ко мене следи, неће ходати у мраку,
 него ће имати светлост живота.”

Тада су му фарисеји рекли: „Ти сам за себе све- 13
 дочипш; твоје сведочанство није истинито!” Исус 14
 им је одговорио:

„Чак иако сведочим сам за себе,
 моје је сведочанство истинито,
 јер ја знам одакле сам дошао и куда идем.
 Ви не знате одакле сам дошао ни куда идем.
 Ви судите по људским мерилима; 15
 а ја не судим ником.
 Ако и судим, мој суд је истинит, 16
 јер ја нисам сам, него сам са Оцем,
 који ме је послао.
 И у вашем Закону пише 17
 да се сведочанство двојице сматра истинитим.
 За мене сведочимо и ја и Отац, 18
 који ме је послао.”

Они су га упитали: „Где је твој Отац?” А Исус им је одговорио: 19

„Не познајете ви ни мене ни мога Оца!
Да познајете мене – познавали бисте и мога Оца.”

Ове речи је Исус изговорио док је поучавао народ у храму, на месту где су се сакупљали прилози. И нико га није ни такнуо, јер његов час још није био дошао. 20

Исусово
ујџорење
неверницима

Још једном им је Исус рекао: 21

„Ја одлазим, а ви ћете ме тражити;
и умрећете у свом греху.
Тамо где ја одлазим,
ви не можете доћи.”

Тада су Јевреји рекли: „Да неће да се убије, кад каже: *Тамо иде ја идем, ви не можете доћи?*” 22

Исус им рече: 23

„Ви сте од овога што је одоздо,
а ја сам од онога што је одозго:
ви припадате овоме свету,
а ја нисам од овога света.
Зато сам вам рекао:

умрећете у својим гресима.
Јер, ако не верујете да *ЈА ЈЕСАМ* –
умрећете у својим гресима.” 24

Тада су га питали: „Ко си ти?” 25
 Исус им је одговорио:

„Зар вам то не говорим од самог почетка?
 Имам много тога да кажем о вама и да судим, 26
 али у свету говорим [само] оно шта чујем од
 Оца, који ме је послао, јер је он истинит.”

Али они ипак нису схватили да им говори о Оцу. 27
 Зато им је Исус рекао: 28

„Када подигнете Сина Човечијега,
 тада ћете схватити да ЈА ЈЕСАМ
 и да ништа не чиним сам од себе,
 него како ме је научио Отац тако и ја говорим. 29
 Он ме је послао,
 он је са мном и не оставља ме самог,
 јер ја увек чиним оно што је њему угодно.”

Након ових речи, многи су поверовали у њега. 30

*Исус и
 Авра'ам*

Тада је Исус рекао Јеврејима који су поверовали 31
 у њега:

„Ако се држите мога учења,
 онда сте заиста моји ученици.
 Упознаћете *истину* 32
 и *истина* ће вас ослободити!”

А они су му одговорили: „Ми смо Авра'амови 33
 потомци и никад ником нисмо робовали; па

како можеш да нам кажеш: *Послаћите слободни?*” Исус им рече:

34

„Ја вам говорим истину и само истину:
ко год чини грех – роб је греха.
А роб не остаје заувек у породици,
док син припада породици заувек.
Стога, ако вас Син ослободи –
онда ћете заиста бити слободни!
Знам да сте Авра’амови потомци,
али ви хоћете да ме убијете,
јер у вама нема места за моју реч.
Ја вама говорим оно што сам видео
од свога Оца,
а ви радите оно што сте чули од свога оца.”

35

36

37

38

Онда су му рекли: „Наш отац је Авра’ам!” А Исус им рече:

39

„Да сте ви Авра’амова деца,
ви бисте чинили Авра’амова дела!
А ви хоћете да убијете мене –
човека који вам је рекао истину
коју је чуо од Бога!
Авра’ам не би то учинио!
Него, ви чините дела *своја* оца!”

40

41

Тада су му рекли: „Ми нисмо рођени из ван-
брачног односа! Ми имамо једног Оца – Бога!”
А Исус им рече:

42

„Кад би Бог био ваш Отац,
онда бисте волели мене,
јер сам ја дошао од Бога и сад сам овде!
Нисам сам од себе дошао, него ме је он послао.
Зашто не препознајете мој говор? 43
Па зато што нисте у стању да слушате моју реч!
Ваш је отац ђаво, 44
и ви хоћете да удовољавате његовим жељама!
Он је убица људи од почетка.
Није се држао истине, јер у њему нема истине.
Када лаже – своје излаже,
јер је лажов и отац лажи!
А ви мени не верујете 45
зато што ја говорим истину!
Ко од вас може да докаже да ја грешим? 46
А ако говорим истину –
зашто ми онда не верујете?
Ко је од Бога, 47
тај слуша оно шта му Бог говори.
А ви не слушате зато што нисте од Бога!”

Тада су Јевреји рекли Исусу: „Зар нисмо у праву 48
кад кажемо да си Самарјанин и да је демон у
теби?” Исус им је одговорио: 49

„Није демон у мени,
него ја поштујем свога Оца –
а ви мене не поштујете.
Ја не тражим славу за себе – 50
има ко је тражи и ко суди –

него ја вама истину и само истину говорим:
ко се држи моје речи, неће никада умрети!”

51

Јевреји су му одговорили: „Е, сад знамо да си
опседнут демоном! И Авра’ам и пророци су
умрли, а ти кажеш: *Ко се држи моје речи, неће
никада умрети*! Ниси ваљда ти већи од нашег
оца Авра’ама, који је умро! А и пророци су
помрли... За кога нам се ти то представљаш?”
Исус им је одговорио:

52

53

54

„Ако самога себе прослављам –
моја слава не вреди ништа.
Мене прославља мој Отац,
за кога ви кажете да је ваш Бог.
Али, ви га не познајете – а ја га познајем.
Кад бих рекао да га не познајем –
био бих лажов као и ви.
Међутим, ја га познајем,
и ја држим његову реч.
А Авра’ам – отац ваш – он се радовао
што ће видети мој долазак!
И видео га је; и био је радостан због тога!”

55

56

Нато су га Јевреји упитали: „Немаш ли педесет
година, па како си онда видео Авра’ама?” Исус
им рече:

57

58

„Ја вам говорим праву истину:
ЈА ЈЕСАМ био
пре него што је Авра’ам постао.”

Зато су ови дохватили камење да га бацају на њега, али се Исус сакрио од њих и удаљио се из храма. 59

9

Исцељење
слепог од
рођења

Исус је у пролазу угледао човека који је био слеп од рођења. Његови ученици су га упитали: „Учитељу, ко је згрешио – он или његови родитељи – па се родио слеп?” Исус им је одговорио: „Није згрешио ни он ни његови родитељи, него је то зато да би се на њему показала Божија дела. 1 2 3

Ја треба да чиним дела онога који ме је послао док је дан. Јер, долази ноћ, када нико не може да ради. Док сам на свету – светлост сам света.” 4 5

Када је ово рекао, пљунуо је на земљу и од пљувачке направио мало блата којег је нанео на очи слепог човека; и рекао му је: „Иди и умиј се у Силоамској бањи.” (Силоам у преводу значи: *Послан*). Човек је отишао тамо, умио се и вратио се гледајући! 6 7

Његови суседи и они који су га од раније познавали као просјака, говорили су: „Зар није ово онај који је овде седео и просио?” Једни су говорили: „То је он,” а други: „Није, него само личи на њега.” Међутим, он је рекао: „Јесте, ја сам!” Тада су га упитали: „Па како си онда прогледао?” Он је одговорио: „Онај, који се зове Исус, направио 8 9 10 11

је мало блата, њиме ми намазао очи и рекао да одем и да се умијем у Силоамској води. Ја сам отишао, умио се и – прогледао сам!” „Где је тај сада?” упитали су га, а он је одговорио: „Не знам.” 12

Затим су овога, који је пре био слеп, одвели код фарисеја. А то је била субота кад је Исус начинио блато и отворио очи слепца. Поново су га фарисеји питали: „Како си прогледао?” Он им је одговорио: „Он ми је намазао очи блатом, ја сам се умио и сад видим.” На то су рекли неки од фарисеја: „Тај човек није од Бога, зато што не поштује суботу!” Други су говорили: „Али, како грешан човек може да чини оваква чуда?” И тако је настала подела међу њима. 13
14
15
16

Онда су поново питали човека који је био слеп: „Отворио ти је очи; шта ти кажеш за њега?” „Он је пророк.” Одговорио им је. 17

Јевреји нису веровали у то да је овај човек био слеп и да сад види, све док нису позвали његове родитеље и док их нису испитали: „Да ли је ово ваш син за којег кажете да се родио слеп? Како то да сад може да види?” Његови родитељи су им одговорили: „Ми знамо да је овај човек наш син и знамо да се родио слеп, али не знамо како сад може да види и не знамо ко је отворио његове очи. Њега питајте, он је одрасла особа и може сам да говори за себе.” Његови родитељи су овако одговорили зато што су се плашили Јевреја, јер су 18
19
20
21
22

Јевреји одлучили да избаце из синагоге свакога ко њега [Исуса] призна за Христа. Зато су његови родитељи рекли: „Он је одрасла особа – њега питајте.” 23

Фарисеји су и по други пут позвали човека који је био слеп и рекли су му: „Дај славу Богу! Јер, ми знамо да је онај човек грешник!” Али, човек је одговорио: „То ја не знам. Оно шта ја знам је да сам био слеп и да сад видим.” Затим су га упитали: „Шта ти је он урадио; како ти је отворио очи? Он им је одговорио: „Већ сам вам то рекао и као да нисте слушали. Зашто то желите поново чути? Зар и ви хоћете да постанете његови ученици?” А они су га изгрдили и рекли су му: „Ти си његов ученик! Ми смо Мојсијеви ученици! Ми знамо да је Бог говорио Мојсију, а о овоме не знамо ни одакле је!” А човек им рече: „То и јесте чудно што ви не знате одакле је, а он је отворио моје очи! Знамо да Бог не слуша грешнике него слуша онога ко је богобојазан и који испуњава његову вољу. Откако је света није се чуло да је неко отворио очи слепом од рођења. Да он није од Бога, не би могао ништа да учини!” Тада су повикали на њега: „Ти си се родио сав у гресима, и ти нас хоћеш да учиш!?” И избацили су га напоље. 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34

Исус је чуо да су га избацили, нашао га је и рекао му: „**Да ли верујеш у Сина Човечијега?**” Човек је одговорио: „Ко је он, Господе, да могу веровати у њега?” Исус му рече: „**То је онај којег си видео и онај који сад с тобом разговара.**” Он рече: 35 36 37 38

„Верујем, Господе!” И поклонио му се. А Исус
 рече: „Ја сам дошао на овај свет да судим и тако
 што ће прогледати они који не виде, и ослепети
 они који виде.” 39

Ово су чули неки фарисеји који су били с њим, па 40
 су га питали: „Да нисмо и ми слепи?” Исус им рече: 41

„Да сте слепи,
 не бисте били одговорни за грех,
 али ви тврдите да видите,
 и зато је кривица и даље на вама.”

10

Исус је
 Добри
 Пасиџ

„Ја вам говорим истину и само истину: Онај ко 1
 у овчији тор не улази на врата – него прескаче 2
 на другом месту – тај је лопов и разбојник! А ко 3
 улази кроз врата – он је пастир овцама. Њему 4
 вратар отвара и овце слушају његов глас. Он своје 5
 овце зове по имену и тако их изводи. А када све 6
 своје изведе, иде испред њих, а овце иду за њим, 7
 јер познају његов глас. За непознатим никако 8
 неће ићи, него ће бежати од њега, јер не познају 9
 туђи глас.”

Исус им је дао ово поређење, али они нису разу- 6
 мели шта је хтео да каже. Зато им је Исус поново 7
 рекао:

„Ја вам говорим истину и само истину:
 ЈА САМ ВРАТА ОВЦАМА.
 Сви који су пре мене дошли,

8

лопови су и разбојници.	
Али, њих овце нису слушале.	
ЈА САМ ВРАТА.	9
Ко кроз мене уђе, биће спасен!	
Улазиће и излазиће – и налазиће испашу.	
Лопов долази само да украде,	10
закоље и уништи;	
а ја сам дошао да имају живот,	
и то живот у изобиљу!	
ЈА САМ ДОБРИ ПАСТИР.	11
Добри пастир полаже свој живот за овце!	
А када најамник види вука како долази –	12
пошто није пастир и овце нису његове –	
он оставља овце и бежи	
док их вук растерује и граби.	
Јер, он је најамник и није му стало до оваца.	13
ЈА САМ ДОБРИ ПАСТИР.	14
Ја знам своје овце,	
и моје овце познају мене –	
баш као што Отац мене познаје	15
и ја познајем Оца –	
и ја свој живот полажем за овце.	
А имам и друге овце које нису из овога тора,	16
и морам и њих да уведем,	
да и оне слушају мој глас;	
да буду једно стадо,	
с једним пастиром.	
Отац ме воли зато што свој живот полажем	17
да бих га опет узео.	
Нико га не узима од мене,	18
него га ја сам полажем.	

Имам власт и да га положим,
и да га опет узмем.
Ову заповест сам примио од свога Оца.”

Због ових речи је опет настала подељеност међу
Јеврејима. Многи од њих су говорили: „Опседнут
је демоном, па бунца! Зашто га и слушате?” Док
су други говорили: „Ово нису речи опседнутога!
Зар демон може да врати вид слепоме?”

*Јединствено
Оца и Сина*

Тада се у Јерусалиму славио Празник посвећења
[храма]. Била је зима. Исус је у храму ходао Со-
ломоновим тремом кад су га окружили Јевреји
и рекли му: „Докле ћеш нас држати у напетост
неизвесности? Ако си ти Христос [Божји Из-
абраник] – кажи нам то отворено! Исус им је
одговорио:

„Ја сам вам рекао – али ви не верујете!
Дела, која чиним у Очево име;
она сведоче за мене – али ви не верујете,
јер нисте моје овце.
Ја познајем моје овце – оне слушају
мој глас и иду за мном.
Ја им дајем вечни живот –
никада неће пропасти
и нико их неће отети из моје руке!
Мој Отац, који ми их је дао, већи је од свега
и нико не може да их отме из руке мога Оца!
ЈА И ОТАЦ ЈЕДНО СМО.”

Тада су Јевреји поново дограбили камење да га каменују, али Исус им рече: „Пред вама сам учинио многа добра дела која ми је Отац наложио; па за која од њих хоћете да ме каменујете?” Јевреји му одговорише: „Нећемо да те каменујемо због добрих дела, него због богохулства! Ти си човек – а проглашаваш се Богом!” Исус им рече:

„Зар не пише у вашем Закону:

Ја сам рекао: бојови с'ће?

Значи, кад Закон назива боговима оне људе којима је Божија Реч била поверена – а Писмо се не може укинути –

како онда можете рећи да ја, кога је Бог изабрао и послао на свет, хулим на Бога, зато што сам рекао:

Ја сам Син Божији?

Ако ја не чиним дела свога Оца – немојте ми веровати!

Али, ако их чиним – ако и не верујете мени – онда верујте тим делима, како бисте сазнали и спознали да је Отац у мени и да сам ја у Оцу.”

Поново су покушали да га ухвате, али он им је измакао из руку.

Тада је Исус поново прешао преко Јордана и остао тамо, на месту где је Јован почео да крштава. Многи су долазили к њему и говорили су му:

„Иако Јован није учинио ни једно чудо, све што је рекао за овога [Исуса], било је истина.” И многи су тамо поверовали у њега.

42

11

*Лазарева
смрћ*

Једном се Лазар из села Витаније разболео. У том селу су живеле и његове сестре, Марија и Марта; а Марија је била она жена која је помазала Господа мирисним уљем и обрисала његове ноге својом косом. Болесни Лазар је био њен брат. Стога су сестре поручиле Исусу: „Господе, болестан је онај који је теби драг.” Када је ово чуо, Исус је рекао: „**Ова болест није ради смрти, него ради славе Божије, како би се кроз њу прославио Син Божији.**”

1

2

3

4

Исус је волео Марту и њену сестру и Лазара и – када је чуо да је Лазар болестан – ипак је остао још два дана тамо где се налазио; и тек је онда рекао својим ученицима: „**Хајдемо опет у Јудеју.**” Ученици су му рекли: „Али, Учитељу, па тек што су Јевреји покушали да те каменују, а ти опет идеш тамо?” Исус им је одговорио:

5

6

7

8

9

„Зар дан не траје дванаест сати?

Ко корача дању, тај се не саплиће,
јер све види по дневној светлости.

Али, ко корача ноћу,

тај се саплиће, јер нема светлости у себи.”

10

После ових речи, Исус је додао: „**Наш пријатељ Лазар је заспао, а ја идем да га пробудим.**” Уче-

11

12

ници су му рекли: „Господе, ако спава, биће добро.” Међутим, Исус је говорио о његовој смрти, а они су мислили да говори о природном сну. Тада им Исус отворено рече: „**Лазар је умро. Радујем се због вас, да ја нисам био тамо, те вам је вера сачувана. Него, идемо код њега!**” Тада је Тома, звани Близанац, рекао осталим ученицима: „Хајдемо и ми да умремо с њим.”

*Исус је
Ускрсење
и Живої*

Када је Исус стигао, Лазар је већ четири дана био у гробу. Витанија је била близу Јерусалима, неких три километара, па су многи Јевреји дошли да теше Марту и Марију због њиховог брата. Када је Марта чула да Исус долази, пошла му је у сусрет, а Марија је остала у кући. „Господе,” рекла је Марта Исусу, „да си ти био овде, мој брат не би умро. Али ја знам да и сада, што год ти од Бога затражиш, Бог ће ти и дати!” Исус јој рече: „**Твој брат ће устати.**” Марта му рече: „Знам да ће устати кад буде васкрсење Последњег дана.” Тада јој Исус рече:

„ЈА САМ ВАСКРСЕЊЕ И ЖИВОТ.

Ко верује у мене, живеће и кад умре.

И ко год живи и верује у мене,

неће никада умрети.

Верујеш ли то?”

А она му рече: „Да, Господе! Верујем да си ти Христос, Син Божији, онај који долази на свет.”

Изговоривши ово, отишла је, позвала своју сестру Марију и кришом јој рекла: „Учитељ је овде и зове те.” Док је то чула, она је брзо устала и отишла к њему. А Исус још није ушао у село, него је остао на месту на коме га је Марта сусрела. Када су Јевреји – који су били с Маријом у кући и тешили је – видели да је устала и изишла у журби, они су пошли за њом, јер су мислили да иде на гроб да плаче. Марија је стигла до места где је био Исус, и када га је видеела, пала је на колена пред њега и рекла му: „Господе, да си ти био овде, мој брат не би умро!” Када је видео њу како плаче и како плачу Јевреји који су дошли с њом, Исус је био дубоко ганут и силно потресен у души, па је упитао: „Где сте га ставили?” Одговорили су му: „Дођи и види.” Исус је заплакао.

Исус
јодиже
Лазара
из мртвих

Тада су Јевреји рекли: „Видите колико му је био драг!” Али, други су говорили: „Зар он, који је слепом отворио очи, није могао да учини и то да овај не умре?” Исус се поново дубоко потресао у себи, па оде до гроба. То је била пећина преко чијег улаза је био наваљен камен. Исус рече: „Одмакните камен!” Покојникова сестра Марта му је одвратила: „Господе, он већ заудара; данас му је четврти дан...” Исус јој рече: „Зар ти нисам рекао да ћеш – ако верујеш – видети Божију славу?” Тада су одмакли камен, а Исус је подигао свој поглед на горе и рекао:

„Оче, хвала ти што си ме услишио!”

Знао сам да ме увек услишаваш,
али ово сам рекао ради народа који стоји
овде – да поверују да си ме ти послао.”

Када је ово изговорио, повикао је из свега гласа:
„Лазаре, изађи!” И мртав је изашао! Руке и ноге
су му биле обавијене завојима од платна, а лице
је било умотано платненом марамицом. Исус им
рече: „Скините све то с њега и пустите га да иде!”

Завера
пројив
Исуса

Многи Јевреји, који су били код Марије и видели
шта је Исус учинио, поверовали су у њега. Али,
неки од њих су отишли код фарисеја и испричали
им шта је Исус учинио. Тада су првосвештеници
и фарисеји сазвали Синедрион [*Јеврејско врховно
верско и полицијско веће*] и поставили питање:
„Шта да радимо? Тај човек чини многа чуда и ако
га пустимо да тако настави, сви ће поверовати у
њега, па ће онда доћи Римљани и одузети нам и ово
место и народ!” Један од њих – Кајафа, који је те
године био првосвештеник – рекао им је: „Ништа
ви не знате! Не схватате да је за ваше добро да
радије један човек умре за народ него да цео на-
род пропадне.” А он ово није рекао сам од себе,
него – пошто је те године био првосвештеник –
пророковао је да ће Исус умрети за народ. И не
само за народ, него и да сабере расејану Божију
децу. Тако су, тога дана, одлучили да га убију.

Исус се зато није више отворено кретао међу
Јеврејима, него је одатле отишао у крај близу

пустиње, у градић који се звао Ефрем, и тамо је боравио са својим ученицима.

Приближавао се јеврејски празник Пасхе, и многи Јевреји из унутрашњости су дошли у Јерусалим да би се очистили пре Пасхе. Они су тражили Исуса и, стојећи у храму, питали су један другог: „Шта мислите? Зар он неће доћи на празник?” А првосвештеници и фарисеји су издали наредбу да – ко сазна где је Исус – то и пријави, па да онда ухвате Исуса.

12

Помазање у
Витјанији

Шест дана пре Пасхе Исус је отишао у Витанију, где је био Лазар, којег је васкрсао из мртвих. Тамо су му спремили вечеру. Марта је послуживала, а Лазар је био међу онима који су с њим лежали за трпезом. Тада Марија узме *лиџру* [340 *ірама*] скупocene мирисне помасти – која је била од чистог нарда – њоме је помазала Исусове ноге и обрисала их својом косом. Кућа се испунила мирисом помасти.

А Јуда Искаротски, један од његових ученика – онај који га је касније издао – рекао је: „Зашто се ова помаст није продала за три стотине динара [*новчана вредност рада за три стотине дана*] и новац поделио сиромашнима?” Иначе, он је ово рекао не зато што му је било стало до сиромашних, него зато што је био крадљивац: носио је кесу са заједничким новцем, а кришом га је користио и за себе. Стога је Исус рекао:

„Пусти је! Она је ово сачувала за дан мог погреб
Јер, сиромашне ћете увек имати крај себе, а мене
нећете имати увек.” 8

Када су Јевреји сазнали да је Исус тамо, дошли
су у великом броју, не само због Исуса, него и
да виде Лазара, кога је Исус подигао из мртвих.
Али сада су се првосвештеници договорили да 10
убију и Лазара, јер су их због њега многи Јевреји 11
одбацивали и веровали у Исуса.

Исусов
улазак у
Јерусалим

Следећег дана је мноштво народа дошло на праз-
ник. Чувши да Исус долази у Јерусалим, људи 12
су узели палмино грање и изишли му у сусрет 13
кличући:

„Хосана [Слава Боју! Дословно: *Сјаси сада*]!
Благословен онај који долази у Име Господње!
Цар Израиља!”

Исус је дохватио младо магаре и узјахао га, баш
као што је писано: 14

„Не бој се кћери Сионска!
Види, долази твој Цар
седећи на младунчету магарца!” 15

Његови ученици ово у почетку нису разумели,
али када се Исус узнео у славу, онда су се сетили
да у Писму пише о њему управо оно што су тада
учинили за њега. 16

Народ – који је био с њим када је позвао Лазара
из гроба и подигао га из мртвих – настављао је
да сведочи о томе. Зато му је народ и изашао у
сусрет, јер је чуо да је он учинио ово чудо. Зато
су фарисеји говорили самима себи: „Ево, ништа
нисмо постигли! Видите да је свет отишао за њим.”

17

18

19

Исус
јовори
о својој
смрти

Међу онима који су дошли на прославу празника,
били су и неки Грци. Они су пришли Филипу,
који је био из Витсаиде галилејске, и замолили
су га: „Господине, ми бисмо желели да видимо
Исуса.” Филип је отишао и рекао то Андрији.
Затим су Филип и Андрија отишли и рекли то
Исусу; а Исус је одговорио:

20

21

22

23

„Дошао је час да се прослави Син Човечији.
Ја вам говорим истину и само истину:
Ако пшенично зрно, када падне на земљу,
не умре – оно остаје само.
Али, ако умре – доноси обилан род!
Ко воли свој живот – изгубиће га.
Ко мрзи свој живот на овоме свету –
сачуваће га за вечни живот!
Ко хоће да ми служи – нека иде за мном!
Где сам ја – тамо ће бити и мој слуга.
Ко год мени служи – њега ће поштовати Отац.

24

25

26

Сада ми се душа цепа од бола...
Али, шта да кажем?
Оче, избави ме од овога часа?

27

Не! Па ја сам и дошао због овог часа!
Оче, прослави Име своје!”

28

Тада се са неба зачуо глас:

„Прославио сам – и опет ћу прославити!”

А у народу, који је тамо стајао и слушао, једни
су говорили да је загрмело, а други су рекли:
„Анђео му је говорио!” Исус им рече:

29

30

„Овај глас није дошао због мене,
него због вас.

Сада се суди овоме свету!

31

Сада ће владар овога света
бити избачен напоље!

А када будем уздигнут од земље –
све ћу привући к себи!”

32

Ово је рекао да назначи каквом смрћу ће умрети.
Тада га је народ питао: „Ми смо чули из Закона да
ће Христос заувек остати; па како онда говориш
да Син Човечији мора бити подигнут? Ко је тај
Син Човечији?” Исус им рече:

33

34

35

„Светлост је још само кратко међу вама.
Ходајте док имате светлост,
док вас не прекрије тама;
јер онај ко хода по мраку
не зна куда иде.

Док имате светлост – верујте у светлост,
да бисте постали синови светла!

36

Када је ово рекао, отишао је и сакрио се од њих.

Људи
одбијају
да верују
у Исуса

Иако је Исус пред њима учинио многа чудеса,
људи нису поверовали у њега, и тако се испу-
нила реч пророка Исаије, који је рекао:

37

38

*„Госїоде, ко је веровао нашој ѱоруци
и коме се отїкрила рука Госїодња?”*

Нису могли да поверују, јер је Исаија рекао још
и ово:

39

*„Он је заслеїио њихове очи
и отїврднуо њихова срца,
да очима не виде,
и срцем не разумеју –
да се не обраїе
и да не буду излечени.”*

40

Исаија је ово рекао зато што је видео његову
славу и о њему је говорио.

41

И поред свега, чак су и многи поглавари верова-
ли у њега, али то нису признавали због фарисеја,
да не би били искључени из синагоге. Важнија
им је била људска слава од Божије.

42

43

Исус је повикао:

44

„Ко у мене верује, не верује у мене,
него верује у онога који је мене послао.
И ко мене види – види онога који ме је послао.
Ја – светлост – дошао сам у свет
да ниједан, који верује у мене,
не остане у тами.
А ко слуша моје речи, а не држи их –
ја га не судим.
Јер, нисам дошао да свету судим –
него да свет спасем.
А ко мене одстрањује и не прима моје речи,
тај већ има ко ће га судити:
реч коју сам говорио –
она ће му судити у Последњи дан.
Јер, нисам ја говорио сам од себе,
него ми је Отац, који ме је послао,
дао заповест шта да кажем и шта да говорим.
Знам да је његова заповест вечни живот.
Шта год говорим –
говорим тако како ми је рекао Отац.

13

*Исус ђере
ноће својим
ученицима*

Непосредно пре празника Пасхе, знајући да је дошао његов час да из света пређе Оцу, Исус је показао колико је волео оне који су му припадали на овоме свету – а волео их је до краја. И за вечером – док је ђаво одлуку о издаји већ стављао у срце Јуде, Симоновог сина, Искаротског – знајући да му је Отац све предао у руке, да од Бога долази и да к Богу иде; Исус је устао од трпезе, скинуо огртач и опасао се убрусом. Затим је насуо воде у лавор и почео

да пере ноге ученицима и да их брише својим опасаним убрусом.

Тако је стигао и до Симона Петра, који му рече: 6
 „Господе, зар ћеш ти мени прати ноге?” Исус му рече: 7
 „Ти сада не разумеш шта ја чиним, али ћеш касније схватити.” А Петар му рече: „Никада нећеш ти мени прати ноге!” Али је Исус одговорио: 8
 „Ако те не оперем, онда нећеш имати удела са мном.” Симон Петар му рече: „Онда, Господе, 9
 немој само ноге, него и руке и главу!” Исус му рече: 10
 „Окупани нема потребе да пере ништа осим ногу, јер је сав чист. И ви сте чисти – али не сви.” Знао је ко ће га издати, па је зато рекао: 11
 „Нисте сви чисти.”

Када им је опрао ноге, узео је свој огртач, вратио се за трпезу и упитао их је: 12
 „Да ли разумете шта сам вам учинио? Ви ме ословљавате *Учиџељем* 13
 и *Господом*, и добро кажете, јер ја то и јесам. Па 14
 ако сам ја – Господ и Учитељ – вама опрао ноге, онда и ви исто тако морате прати ноге један 15
 другом! Ја сам вам дао пример да и ви чините исто онако како сам ја учинио вама.”

„Ја вам говорим праву истину: 16
 слуга није већи од свога господара;
 а ни посланик од онога који га је послао.
 Кад ово знате, имаћете благослов 17
 ако тако и чините.”

„Не говорим о свима вама – ја знам које сам себи
изабрао – али, нека се испуни Писмо:
Онај, који је јео мој хлеб, кренуо је њећом на мене.” 18

„Говорим вам сада – пре него што се догоди –
да, кад се догоди, верујете да сам
ЈА ОНАЈ КОЈИ ЈЕСАМ. 19

Истину и само истину вам говорим: 20
Ко прима онога кога ја шаљем – мене прима.
А ко мене прими –
примио је и онога који ме је послао.”

Исус
указује
на свој
издајника

Кад је ово изговорио, потресао се у души и по-
сведочио: „Истину вам говорим: један од вас ће
ме издати!” Ученици су се почели згледати у 21
недоумици о коме говори. Један од ученика – 22
онај који је био Исусов омиљен ученик – лежао 23
је одмах до Исуса, па му је Симон Петар дао 24
знак и шапнуо му: „Питај га о коме говори.” Он 25
се прислонио Исусу на груди и упитао га је: „Ко
је тај, Господе?” А Исус му је одговорио: „То је 26
онај за кога ћу умочити залогај у чинију и дати
му га.” Затим је узео и умочио залогај и дао га је 27
Јуди, сину Симона Искаротског; а после тог
залогаја у Јуду уђе Сатана.

Још му је Исус рекао и ово: „Што хоћеш да учи-
ниш – учини брзо.” Али нико од оних који су 28
лежали за трпезом није знао зашто му је то рекао.
Пошто је Јуда држао кесу с новцем, неки су по- 29

	мислили да му је Исус рекао: „Купи шта нам још треба за празник”, или да сиромасима нешто да. Тада је Јуда одмах изашао након што је узео онај залогај. Била је ноћ.	30
Нова завјесѡ	Када је он изашао, Исус рече:	31
	„Сада је прослављен Син Човечији – и Бог је прослављен у њему! Ако се Бог прославио у њему – и њега ће Бог прославити у себи! И то брзо! Дечице, још само мало ћу бити са вама. Сада кажем и вама оно што сам рекао Јеврејима: <i>Тражићеш ме, али куда ја идем, ви не можете доћи.</i> Дајем вам нову заповест: да волите један другога! Волите један другога тако као што сам ја волео вас! По овом ће сви препознати да сте моји ученици, ако budete имали љубави један за другога.”	32 33 34
Исус и Петар	Симон Петар га је упитао: „Господе, куда то идеш?” А Исус му је одговорио: „Куда ја идем, ти сада не можеш поћи са мном, али ћеш касније моћи.” Петар га је упитао: „Зашто сада не могу поћи за тобом? За тебе ћу положити и свој живот!” „За мене ћеш положити и свој живот?” Рекао му је	36 37 38

Исус. „Истину и само истину ти кажем: петао неће закукурирати док ме се ти три пута не одрекнеш!”

14

Исус
ишеи
своје
следбенике

„Нека се не узнемирава ваше срце.

Верујте у Бога и верујте у мене!

У дому мога Оца има много станова.

Да нема, не бих вам рекао:

Идем да вам приправим место.

А када одем и приправим вам место,

онда ћу поново доћи и узети вас к себи,

да и ви будете тамо где сам ја!

А куда ја идем – ви знате пут.”

Тома му рече: „Не знамо ни куда идеш, па како онда можемо знати пут?” Исус му рече:

„ЈА САМ ПУТ, ИСТИНА И ЖИВОТ.

Нико не долази Оцу осим кроз мене.

Ако сте мене упознали – упознаћете и мога Оца!

Одсад га и познајете! И видели сте га!”

Филип му рече: „Господе, покажи нам Оца – и то ће нам бити довољно.” Исус му рече: „Филипе, толико времена сам с вама и још ме ниси препознао!”

„Ко је видео мене – видео је и Оца!

Како онда можеш да кажеш: *Покажи нам Оца?*

Зар не верујеш да сам ја у Оцу

и да је Отац у мени?

Речи које вам говорим –

ја их не говорим сам од себе;

него Отац који живи у мени –
 он чини своја дела!
 Верујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени. 11
 Али, ако не – онда верујте због самих дела!
 Ја вам говорим истину и само истину: 12
 ко верује у мене –
 чиниће и дела која ја чиним!
 А чиниће и већа – јер ја одлазим к Оцу,
 па за шта год се молите у моје Име, 13
 услишићу то – да се прослави Отац у Сину!
 И ако мене нешто замолите у моје Име – 14
 учинићу то.”

Исусово
 обећање
 Духа
 Светог

„Ако ме волите – држаћете се мојих заповести. 15
 Ја ћу затражити од Оца и он ће вам дати 16
 другог БРАНИТЕЉА,
 да може заувек остати с вама.
 Он је ДУХ ИСТИНЕ, 17
 кога свет није у стању да прими,
 јер га не види и не познаје.
 А ви га познајете,
 јер борави с вама и биће у вама.
 Нећу вас оставити као сирочад – 18
 вратићу вам се!
 Још само мало, и свет ме више неће видети – 19
 али ви ћете ме видети!
 Јер, ја живим – па ћете и ви живети!
 Тога дана ћете схватити да сам ја у своме Оцу, 20
 да сте ви у мени и да сам ја у вама.
 Ко пригрли и извршава моје заповести – 21
 тај ме воли!

А ко воли мене – њега ће волети и мој Отац;
и ја ћу га волети – и открићу му себе.”

Јуда, не Искаротски, упитао је Исуса: „Господе,
како то да ћеш се открити нама, а не свету?”
Исус му је одговорио:

„Ко ме воли – држаће се мојих речи;
и мој Отац ће га волети,
и ми ћемо доћи к њему и код њега се настанити.
Ко ме не воли – не држи се мојих речи.
А реч коју слушате, није моја –
него је реч Оца, који ме је послао.
Ово вам говорим док сам још са вама.
А Бранитељ – СВЕТИ ДУХ –
кога ће Отац послати у моје Име,
он ће вас научити свему и подсетити вас
на све што сам вам рекао.
Дајем вам свој мир – мир вам остављам!
Не дајем вам га онако како га свет даје.
Нека се не узнемирава ваше срце
и нека се не боји!
Чули сте да сам рекао:
Оглазим, али ћу вам се враћати!
Кад бисте ме волели, обрадовали бисте се
што сам рекао: *идем Оцу*;
јер је Отац већи од мене.
То вам сада кажем, пре него што се догоди,
да поверујете када се догоди.
Нећу много још с вама говорити,
јер долази владар овога света.

Он нема власти нада мнош,
али свет треба да види да ја волим Оца
и да чиним све онако како ми је Отац заповедио.
Устани ти, хајдемо одавде!"

31

15

Чокот
и лоза

„ЈА САМ ПРАВИ ЧОКОТ,
а мој Отац је ВИНОГРАДАР.
Он одсеца сваку лозу на мени која не рађа род,
а сваку која рађа род, њу орезује и чисти –
да донесе још више рода.
Ви сте већ чисти због Речи коју сам вам говорио.
Останите у мени – и ја ћу остати у вама!
Као што лоза – ако не остане на чокоту –
не може сама од себе донети род;
тако не можете ни ви ако не останете у мени.
ЈА САМ ЧОКОТ – ви сте лозе.
Ко пребива у мени и ја у њему –
тај доноси много плода.
Јер, без мене не можете чинити ништа.
Ко не пребива у мени –
он ће се избацити напоље као лоза:
осушиће се, сакупиће га,
бациће га у ватру и спалити.
Ако останете у мени и моје речи остану у вама,
замолите што год хоћете – и биће вам!
Мој Отац се прославља тиме
што доносите много плода
и што сте моји [ирави] ученици.
Баш као што је Отац волео мене –
тако сам и ја волео вас.
Останите у мојој љубави!

1

2

3

4

5

6

7

8

Ако држите моје заповести,	10
онда ћете остати у мојој љубави,	
као што сам и ја држао заповести свога Оца	
и остао у његовој љубави.	
Ово сам рекао зато	11
да би моја радост била у вама;	
да будете потпуно радосни!	
Ово је моја заповест: да волите један другог	12
као што сам ја вас волео!	
Нема веће љубави од тога да неко	13
да свој живот за своје пријатеље.	
Ви сте моји пријатељи ако чините оно	14
што вам ја заповедам.	
Ја вас више не називам слугама –	15
јер слуга не зна шта планира његов господар.	
Ја вас називам пријатељима,	
јер сам вам открио све што сам чуо од свога Оца.	
Нисте ви мене изабрали –	16
него сам ја вас изабрао	
и одредио сам вас да идете и доносите род,	
и да ваш род остане: да вам Отац да	
све што га замолите у моје Име!	
Заповедам вам ово: волите један другог!	17
Ако вас свет мрзи –	18
знајте да је мене мрзео пре вас.	
Када бисте били од света –	19
свет би вас волео као своје.	
Али, пошто нисте од света,	
него сам вас ја издвојио из света,	
због тога вас свет мрзи.	

Исус
ујозорава
на мржњу
свећа

Сетите се изреке коју сам вам споменуо: 20
Слуша није већи од своја јосифодара;
ако су мене јројонили – јројониће и вас,
ако су држали моје речи – држаће и ваше.
 А све то ће чинити против вас због мене, 21
 јер не познају онога који ме је послао.
 Да нисам дошао и говорио им – 22
 не би имали греха.
 Али овако – сада немају изговора за свој грех.
 Ко мрзи мене – мрзи и мога Оца. 23
 Да нисам међу њима учинио таква дела 24
 каква нико други није учинио –
 не би имали греха.
 Али овако, иако су то видели –
 ипак су замрзели и мене и мога Оца!
 Међутим, треба да се испуни 25
 оно што пише у њиховом Закону:
Замрзели су ме без разлога.
 А када дође Бранитељ, 26
 кога ћу вам послати од Оца –
 Дух Истине који од Оца исходи –
 он ће сведочити за мене;
 а сведочићете и ви,
 јер сте са мном од почетка.”

16

„Ово све вам говорим 1
 да вам се вера не спотакне.
 Искључиваће вас из синагога. 2
 Шта више, долази време када ће они,
 који вас убију,
 мислити да тиме служе Богу! 3

Деловање
Свештога
Духа

А то ће чинити зато што нису упознали ни Оца ни мене.	
Ово вам кажем да бисте се – кад дође час – сетили да сам вам то рекао.	4
Нисам вам ово рекао у почетку, јер сам био с вама.	
Али, сада одлазим ономе који ме је послао...”	5
„Нико ме од вас не пита: <i>Куда идеш?</i>	
Напротив, ожалостила су вам се срца кад сам вам то рекао.	6
Ја вам истину и само истину говорим: Боље је за вас да ја одем!	7
Јер, ако не одем, Бранитељ неће доћи к вама. А ако одем – послаћу вам га!	
А кад он дође, доказаће свету да је у заблуди	8
у односу на грех, на праведност и на суд.	
У односу на грех – то што не верује у мене;	9
у односу на праведност –	10
то што одлазим к Оцу	
и што ме нећете више видети;	
и у односу на суд – то што је	11
владар овога света [вех] осуђен.	
Још много тога имам да вам кажем,	12
али сад не бисте могли носити тај терет.	
Међутим, када дође он – Дух Истине –	13
он ће вас упутити у сву истину.	
Он неће говорити сам од себе,	
него ће говорити оно што чује;	
и најавиће вам оно што долази.	
Он ће мене прослављати,	14

јер ће примати од онога што је моје
и то објављивати вама.
Све што Отац има је моје. Зато сам и рекао:
Примаће од онога што је моје
и што објављивати вама.”

15

Исус
најављује
смрт и
ускрснуће

*Још мало – и нећете ме више видети;
и ојети још мало – ја ћете ме видети.*

16

А неки од његових ученика питали су се међу
собом: „На шта је он то мислио када нам је рекао:
Још мало – и нећете ме више видети; и ојети
још мало – ја ћете ме видети? И шта значи:
Зашто што одлазим к Оцу? Дакле, питали су се:
„Шта значи то *још мало*? Не знамо о чему прича.”
Знајући шта га желе питати, Исус им рече: „Пи-
тате се међу собом шта значи оно што сам рекао:

17

18

19

*Још мало – и нећете ме више видети;
и ојети још мало – ја ћете ме видети.*

Ја вам говорим истину и само истину:

20

Ви ћете плакати и туговати –

свет ће се радовати –

а ви ћете бити ожалошћени.

Али, ваша жалост ће се преокренути у радост.

21

Жена трпи порођајну муку,

кад дође њен час за то.

Али, када породи дете, она заборавља патњу
од радости што је људско биће рођено на свет.

Тако сте и ви сада жалосни,

22

али ја ћу вас поново видети;

и срце ће вам се радовати – а вашу радост
нико неће моћи да вам одузме!

Тога дана ме ништа нећете питати.

Ја вам говорим истину и само истину:

Што год замолите Оца у моје Име – даће вам!

До сада нисте ништа молили у моје Име.

Молите – и добићете; да ваша радост буде
потпуна!”

*Исус је
Победник*

„Ово сам вам говорио у причама,

али долази час када вам више нећу говорити
сликовитим језиком,

него ћу вам о Оцу говорити сасвим отворено.

Тога дана ћете молити у моје Име.

Не кажем да ћу ја молити Оца за вас –

јер вас и сам Отац воли

зато што волите мене и што сте поверовали
да сам од Бога дошао.

Ја сам од Оца дошао на свет –

сада напуштам свет и одлазим к Оцу.”

Тада су његови ученици рекли: „Ево, сада нам
отворено говориш; не користиш никаква по-
ређења. Сада знамо да све знаш; да нема потребе
да те неко нешто више испитује. Зато верујемо
да си дошао од Бога!” А Исус им рече:

„Сада верујете?

Ево, долази час – и дошао је –

када ћете ме оставити самог

и разбежати се сваки на своју страну!

Али ја нисам сам – јер је Отац са мном.
Ово сам вам рекао да у мени имате мир!
У свету имате патњу, али будите храбри:
Ја сам победио свет.”

17

Исусова
молишва

Када је то изговорио, Исус је подигао поглед ка
небу и рекао:

„Оче, дошао је час – прослави свога Сина
да и Син може прославити тебе:
да ауторитетом, којега си му дао
над сваким телом,
дарује вечни живот свему што си му дао!
А ово је вечни живот:
да познају тебе,
ЈЕДИНОГА ПРАВОГА БОГА;
и кога си послао – ИСУСА ХРИСТА!
Ја сам тебе прославио на земљи,
јер сам извршио оно што си ми поверио.
А сада ти прослави мене код себе, Оче,
оном славом какву сам – у твојој присутно-
сти – имао пре постанка света.
Ја сам објавио твоје Име оним људима
које си ми ти дао из света.
Били су твоји и ти си ми их дао –
а они су се држали твоје речи.
Сада добро знају да је од тебе све што си ми дао.
Јер, ја сам им проследио речи које си ми дао
и они су их примили; и сада знају истину
да сам ја дошао од тебе:
верују да си ме ти послао!

1

2

3

4

5

6

7

8

Ја молим за њих – не молим за свет – него за оне које си ми дао, зато што они теби припадају.	9
Све је моје твоје – и све је твоје моје.	10
И ја сам се прославио у њима.	
Али, нисам више у свету – они су у свету.	11
Ја теби долазим, ОЧЕ СВЕТИ, а ти њих заштити – у своје Име сачувај оне које си ми дао, тако да они могу бити ЈЕДНО, као што смо ми ЈЕДНО.	12
Док сам био с њима, чувао сам их у Име твоје – које си ми дао – и сачувао сам их све, да ни један од њих не пропадне; све, осим сина пропасти – да би се испунило Писмо.	
И сада долазим к теби!	13
Али, ово говорим док сам још у свету, да би и они имали у себи моју радост – и то у потпуности!	
Ја сам им твоју реч предао – али свет их је замрзео.	14
Јер, они нису од света, као што ни ја нисам од света.	
Не тражим да их узмеш са света, него да их сачуваш од нечастивог.	15
Они нису од света, као што ни ја нисам од света.	16
Посвети их у истини – твоја реч је истина!	17
Баш као што си ти мене послао у свет,	18

тако и ја њих шаљем у свет; и за њих посвећујем себе, да би и они били посвећени у истини.”	19
„Ја се не молим само за њих, него и за све оне који ће на њихову реч поверовати у мене.	20
Оче, молим да сви буду једно, као што си ти у мени и ја у теби!	21
Нека и они буду у нама, јер ће тако свет поверовати да си ме ти послао!	22
Дао сам им славу, коју си ти мени дао, само да буду једно, као што смо ми једно –	23
ја у њима и ти у мени – да буду савршено уједињени!	24
Тако ће свет спознати да си ме ти послао, и да си волео њих као што си волео мене.	25
Оче, с обзиром на све што си ми дао, желим да они, које си ми дао, буду тамо где сам и ја, да гледају моју славу, коју си ми – из љубави према мени – дао пре постанка света.	26
ОЧЕ ПРАВЕДНИ, иако те свет не познаје – ја те познајем! И ови сада знају да си ме ти послао. Јер, ја сам им обзнанио твоје Име – и надаље ћу га обзнањивати, како би љубав, којом ти мене волиш, била у њима – и ја у њима.	

Исус је
издан и
ухваћен

Када је ово изговорио, Исус је отишао са својим ученицима на другу страну потока Кедрона, где се налазио један врт, па је он с његовим ученицима ушао у њега. За то место је знао и Јуда, његов издајник, јер је Исус овде често долазио са својим ученицима. Он је узео чету војника и слуге од првосвештеника и фарисеја, па с њима дође овамо са бакљама, светиљкама и оружјем.

А Исус, знајући шта га све чека, изашао је пред њих и упитао их је: „**Кога тражите?**” „Исуса Назарећанина!” одговорили су му. А он им рече: „**Ја сам!**” С њима је стајао и Јуда, његов издајник; и када им је рекао: „**Ја сам**” они су сви устукнули и попадали на земљу. Поново их је упитао: „**Кога тражите?**” Одговорили су: „Исуса Назарећанина.” Исус им рече: „**Рекао сам вам да сам то ја, па ако мене тражите, онда пустите ове људе да иду.**” Тако се испунило оно што је рекао: „**Нисам изгубио ниједнога од оних које ми је он дао.**”

А Симон Петар је исукао свој мач, ударио првосвештениковог слугу и одсекао му десно ухо. Слуга се звао Малх. Исус рече Петру: „**Врати мач у корице! Зар да не пијем из чаше коју ми је Отац дао?**”

Тада је чета војника са својим заповедником и слугама Јевреја ухватила и везала Исуса, па су га прво одвели Ани, Кајафином тасту, који је

био првосвештеник те године. А Кајафа је био онај који је саветовао Јевреје да је „боље да један човек умре за народ”.

За Исусом су пошли Симон Петар и још један ученик, којег је првосвештеник познавао, па је он ушао у првосвештениково двориште кад и Исус, а Петар је остао напољу, пред капијом. Тада је овај други ученик, кога је првосвештеник познавао, поразговарао с вратарком, и затим је увео Петра унутра. А ова слушкиња, која је чувала врата, упитала је Петра: „Да ниси и ти један од ученика овога човека?” Он рече: „Нисам.” Било је хладно, па су слуге и стражари наложили ватру, стајали око ње и грејали се; а и Петар је стајао с њима и грејао се.

Исус ђрег
ђрвосвешће-
ником

У међувремену, првосвештеник је испитивао Исуса о његовим ученицима и његовом учењу. Исус му је рекао: „Ја сам отворено говорио пред светом. Увек сам поучавао у синагоги и у храму, где се окупљају сви Јевреји, и ништа нисам говорио у тајности. Зашто онда питаш мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио! Јасно је да они знају о чему сам говорио!” Али, када је он ово изговорио, један слуга, који је стајао близу њега, ошамарио га је и рекао: „Зар тако одговараш првосвештенику!” Исус му рече: „Ако сам рекао нешто лоше – докажи да је лоше. Али, ако сам рекао добро – зашто ме удараш?” Тада га је Ана, тако везаног, послао првосвештенику Кајафи.

Док је Симон Петар тамо стајао и грејао се, упитали су га: „Да ниси и ти један од његових ученика?” Али, рекавши: „Нисам,” он је то порекао. Онда је један од првосвештеникових слугу – рођак онога коме је Петар одсекао ухо – рекао: „Зар те ја нисам видео с њим у врту?” А Петар је ово опет порекао, и одмах се зачуло кукурикање петла.

*Исус ђрег
Пилаџом*

Исуса су из Кајафине куће одвели у преторијум. Било је рано јутро, па нису хтели да уђу у сам преторијум, како не би постали нечисти – да би могли да једу пасхалну вечеру. Зато је Пилат изашао напоље пред њих и рекао: „Какву оптужбу имате против овог човека?” Они су му одговорили: „Да овај човек није зликовац – не бисмо ти га предали!” Пилат им рече: „Узмите га ви и судите му према вашем Закону!” Јевреји су му рекли: „За нас је незаконито да убијемо било кога!” А ово је ишло према томе да се испуни Исусова реч, којом је назначио каквом ће смрћу умрети.

Онда је Пилат поново ушао у преторијум, позвао Исуса и упитао га: „Да ли си ти цар јеврејски?” Исус му рече: „Да ли ово говориш сам од себе, или су ти то други рекли о мени?” Пилат му је одговорио: „Ја сигурно нисам Јевреј! Зар не? Твој народ и првосвештеници су тебе предали мени! Шта си учинио?”

Исус је одговорио: „Моје царство није као царство овога света. Када би оно било као царство

овога света – моји би се поданици борили да ја не будем предат Јеврејима. Међутим, моје царство није одавде.”

Зато му је Пилат рекао: „Значи, ипак си цар?” Исус му рече: „*Ти [си у љраву кад]* кажеш да сам цар. Ја сам се зато и родио и за ово дошао на свет: да заступам истину. Свако ко припада истини – слуша мој глас.” А Пилат му рече: „Шта је истина?”

Када је ово изговорио, Пилат се опет вратио Јеврејима и рекао им: „Ја не налазим никакву основу за његову кривицу! Него, ваш је обичај да вам за Пасху ослободим једнога... Дакле, да ли желите да вам ослободим цара јеврејског?” А они су опет викали: „Не њега – него Вараву!” А Вараву је био разбојник.

19

Исус је
осуђен
на распеће

Тада је Пилат узео Исуса и предао га на бичевање. Војници су исплели венац од трња, ставили му га на главу, па га огрнули пурпурним огртачем. Затим су му прилазили, говорили: „Живео цар јеврејски” и шамарали су га.

Пилат је поново изашао напоље и рекао им: „Видите, изводим вам га напоље да знате да не налазим никакву кривицу на њему!” Исус је изишао напоље пред њих, носећи трнову круну и пурпурни огртач, а Пилат је рекао: „Ево, видите, ово је човек!” Када су га првосвештеници и слуге видели, повикали су: „Распни га! Распни

га!” „Ви га узмите и распните га”, рекао им је
 Пилат, „јер ја нисам нашао никакву кривицу
 на њему!” А Јевреји су му одговорили: „Ми
 имамо Закон, и према том Закону он мора да
 умре, јер се правио да је Син Божији!” 7

Када је Пилат чуо ове речи, још више се уплашио.
 Ушао је у преторијум и упитао Исуса: „Одакле си?” 8
 Али, Исус му није одговорио. Тада му Пилат рече: 9
 „Зар мени не одговараш? Зар не знаш да ја имам
 власт да те ослободим и власт да те разапнем?” 10
 „Не би ти имао никакве власти нада мном”, рекао 11
 му је Исус, „да ти она није дата одозго! Зато већи
 грех има онај који ме је предао теби.”

Отада је Пилат гледао да га ослободи, али су 12
 Јевреји викали: „Ако га ослободиш – ниси царев
 пријатељ! Свако ко се поставља за цара – тај
 се противи цару!” Када је ово чуо, Пилат је 13
 извео Исуса напоље и сео на судијску столицу,
 на месту званом Камени плочник – а јеврејски:
 Гавата. А то је био Дан припреме за Пасху, негде 14
 око поднева. И рече он Јеврејима: „Ево вашег
 цара!” А они су викали: „Смакни га, смакни га!
 Распни га!” „Зар да разапнем вашег цара?” питао 15
 их је Пилат. А првосвештеници су му одговорили:
 „Ми немамо другог цара осим императора!” Тада 16
 га је предао [војницима] да буде разапет.

Исусово
 распеће

Они су узели Исуса – који је носио свој крст – 17
 и отишли су до места званог Местѿо Лобање; а

на јеврејском: *Голіоџа*. Тамо су га разапели; и с њим још двојицу – једнога с једне, другога с друге стране – а Исуса у средини. 18

Пилат је на таблу написао [*ойџужницу*] и поставио је на крст. Писало је: ИСУС НАЗАРЕЋАНИН ЦАР ЈЕВРЕЈСКИ. Овај натпис су читали многи Јевреји, јер је ово место, где је Исус разапет, било близу града; а био је написан на јеврејском, латинском и грчком језику. Првосвештеници су рекли Пилату: „Немој да пишеш: *цар јеврејски*; него *да је он рекао да је цар јеврејски*!” Али Пилат им је одговорио: „То што сам написао – написао сам!” 19
20
21
22

Када су војници разапели Исуса, узели су његову одећу и разделили је на четири дела – сваком војнику по део. Узели су и кошуљу, али пошто је она била посебна, саткана одозго до доле у једном комаду – без шавова – рекли су један другом: „Хајде да је не цепамо! Хајде да бацимо коцку за њу, да видимо коме ће припасти” – да се испуни Писмо које каже: 23
24

*„Моју одећу су разделили међу собом,
и за моју доламу бацили су коцку.”*

А војници су тако и учинили.

Поред Исусовог крста су стајале његова мајка, њена сестра, Марија Клопина и Марија Магдалена. 25

	Исус је видео мајку и свог омиљеног ученика, како стоји поред ње, и рече мајци: „Жено, види: ево ти сина!” Затим рече и ученику: „Ево ти мајке!” И од тога часа је ученик преузео старање о њој.	26 27
Исусова смрт	После тога, знајући да је све већ довршено – како би се испунило Писмо – рече: „Жедан сам!” А тамо је стајала посуда пуна винског сирћета, па су овим сирћетом натопили сунђер, натакнули га на грану исоба и примакли његовим устима.	28 29
	Чим је узео сирће, Исус је рекао: „Довршено је!” Погнуо је главу и предао свој дух.	30
	Пошто је био Дан припреме, Јевреји су тражили од Пилата да разапетима поломе ноге и да се тела уклоне, да не би тела остала на крсту и у суботу – јер је те суботе била Пасха [дословно: Велики дан]. И војници су дошли и поломили ноге и једном и другом човеку који су били разапети с Исусом. Али, када су дошли до Исуса, онда су видели да је већ умро, па му нису поломили ноге; него му је један од војника копљем пробо груди са стране, код ребара – и одмах су из ране потекле крв и вода!	31 32 33 34
	За ово сведочи онај који је то [лично] видео и његово сведочанство је истинито. Он зна да говори истину и сведочи да бисте и ви поверовали. И то се догодило да се испуни Писмо: „Ниједна кост му неће бити поломљена.” И на другом месту Писмо каже: „Гледаће онога кога су проболи.”	35 36 37

Исусова
сахрана

После тога, Јосиф из Ариматеје – који је, због страха од Јевреја, био тајни Исусов ученик – замолио је Пилата да однесе Исусово тело. Пилат му је то дозволио, и он је дошао и однео тело. А дошао је и Никодим – онај који је раније дошао к Исусу ноћу – и донео 34 килограма мешавине смирне и алоја. Тада су узели Исусово тело и – према јеврејским обичајима сахрањивања – увили га у платнене завоје с мирисима.

38

39

40

Код места где је Исус био разапет налазио се врт, и у врту нов гроб, у коме још нико није био сахрањен. Због тога што је био Дан припреме за Јевреје и зато што је гроб био близу, Исуса су положили у њега.

41

42

20

Исусово
васкрсење

Рано ујутро првога дана седмице, док је још био мрак, Марија Магдалена је дошла на гроб и видела је да је одмакнут камен са гроба. Отрчала је код Симона Петра и оног другог – омиљеног Исусовог ученика – и рекла им је: „Однели су Господа из гроба! И не знамо где су га ставили!”

1

2

Тада су Петар и онај други ученик изашли и кренули према гробу. Обојица су заједно трчали, али је други ученик био бржи од Петра и први је стигао до гроба. Он се нагнуо и угледао је завоје, који су тамо лежали, али није ушао унутра. Утом, за њим, стигао је и Симон Петар; ушао је у гроб и видео завоје од платна који су тамо лежали. А платнена марамица, која је

3

4

5

6

7

била на Исусовој глави, није лежала заједно са осталим завојима, него је била одвојено савијена на једном месту.

Тада је ушао и други ученик, онај који је први стигао до гроба, и видео је – и поверовао је! Јер они тада још нису разумели Писмо – да је неопходно да он устане из мртвих! Потом су се ученици вратили кући. 8
9
10

*Васкрсли
Исус и
Марија
Магдалена* А Марија је стајала испред гроба и плакала; и како је плакала, наднела се над гробом и видела је два анђела у белом како седе тамо где је почивало Исусово тело – један чело главе, а други крај ногу. „Драга жено,” рекли су јој они, „зашто плачеш?” Она им рече: „Однели су мога Господа, и не знам где су га ставили!” Када је то рекла, осврнула се и угледала је Исуса како стоји – али није знала да је то он. 11
12
13
14

Исус јој рече: „Драга жено, зашто плачеш? Кога тражиш?” А она, мислећи да је то баштован, рече: „Господару, ако си га ти однео, реци ми где си га ставио – ја ћу га узети.” Тада јој Исус рече: „Марија!” Она се осврнула и рекла на јеврејском: „Рави!” – што значи Учитељу! 15
16

Исус јој рече: „Не дотичи ме! Јер, још нисам отишао горе к Оцу. Него, иди и реци мојој браћи: Ја одлазим горе к своме Оцу и вашем Оцу – своме Боју и вашем Боју!” 17

Марија Магдалена је отишла и јавила ученици-
ма: „Видела сам Господа!” И испричала им је све
шта јој је рекао.

Васкрсли
Исус и
ученици

Тог истог првог дана седмице, увече, када су
ученици били заједно – а врата била закључана
због страха од Јевреја – дошао је Исус, стао у
средину и рекао им: „**Мир вам!**” Када је то рекао,
показао им је своје руке и место где је била рана
код ребара – а ученици су били одушевљени
зато што виде Господа.

19

20

Тада им поново рече:

21

„**Мир вам!**
Као што је Отац послао мене,
тако и ја шаљем вас!”

Када је то изговорио, дахнуо је на њих и рекао:

22

„**Примите СВЕТОГА ДУХА!**
Коме опростите грехе – опроштени су;
а коме не опростите – нису опроштени.”

23

Васкрсли
Исус и
неверни
Тома

А један од дванаесторице – Тома, звани Близанац
– није био с њима када је Исус дошао. Остали
ученици су му рекли: „Видели смо Господа!”
Али им је он рекао: „Ја не верујем док не видим
ожиљке од клинова на његовим рукама и не
ставим свој прст на место где су били клинови
и не ставим руку у његова ребра!”

24

25

И након осам дана, његови ученици су опет били у кући, а с њима је био и Тома. Исус је ушао – иако су врата била закључана – стао је међу њих и рекао: „**Мир вам!**” 26

Онда је рекао Томи: „**Пружи овде свој прст и погледај моје руке. Испружи руку и стави је код мојих ребара. И немој да будеш неверан – него веран!**” Тома му је одговорио: „Ти си мој ГОСПОД и мој БОГ!” Исус му рече: 28 29

„**Ти си ме видео – и зато си поверовао.
Благословени су они који не виде – а верују!**”

*Сврха
Јовановој
писања*

Исус је пред својим ученицима учинио још многа друга чудеса која нису записана у овој књизи. А ова су записана зато да бисте могли веровати да Исус јесте Христос [*Месија, Божији Изабраник*], Син Божији, и да верујући имате живот у његовом имену. 30 31

21

*Исусов
доручак за
ученике*

Након овога, Исус се опет показао својим ученицима, и то на Тиверијадском мору; а показао се овако: Симон Петар, Тома звани Близанац, Натанаил из Кане Галилејске, Заведејеви синови и два друга ученика били су тамо заједно. Симон Петар им рече: „Идем да ловим рибу!” А они рекоше: „Идемо и ми са тобом.” Изашли су и укрцали се у бродић, али те ноћи нису ништа уловили. 1 2 3

Пред само свитање, Исус је стајао на обали – али
 ученици нису знали да је то он. „Децо,” рече
 им Исус, „**зар немате ништа од риба?**” „Нема-
 мо”, одговорили су. Тада им рече: „**Забаците**
мрежу са десне стране бродића – и уловићете.”
 Забацили су је, и тешком муком су покушавали
 да је извуку, јер је било превише рибе. Тада је
 онај омиљени Исусов ученик рекао Петру: „То
 је Господ!” Када је чуо да је то Господ, Симон
 Петар је узео огртач и опасао га око струка – јер
 није носио ништа друго од одела – и скочио је
 у море. Остали ученици су дошли бродићем,
 вукући мрежу пуну риба (јер нису били далеко
 од обале – свега неких сто метара).

Док су се искрцавали на копно, угледали су већ
 готов жар и на њему рибу и хлеб. Исус им рече:
 „**Донесите и од рибе што сте сада уловили.**” И
 Симон Петар се попео на бродић; и извукли су на
 обалу мрежу пуну риба – сто педесет и три рибе! И
 поред тога што их је било толико – мрежа се није
 поцепала. Исус рече: „**Дођите да доручкујете!**” А
 ниједан ученик се није усудио да га пита: „Ко си
 ти?” Знали су да је то Господ. Затим је Исус узео
 хлеб и дао им га – а исто тако и рибу.

Ово је било трећи пут да се Исус показао својим
 ученицима након свог васкрсења из мртвих.

Исус
 утврђује
 Пејсра

Када су завршили доручак, Исус је упитао Си-
 мона Петра: „**Симоне, сине Јованов, да ли ме**

волиш више него ови? „Да, Господе,” одговорио му је Петар, „ти знаш да те волим.” Исус му рече: „Напасај моју јагњад!” Исус га је опет, по други пут, упитао: „Симоне, сине Јованов, да ли ме волиш?” „Да, Господе,” одговорио му је Петар, „ти знаш да те волим.” А Исус му рече: „Чувај моје овце!” Онда га је Исус и трећи пут упитао: „Симоне, сине Јованов, да ли ме волиш?” А Петар се ожалостио зато што га је Исус и трећи пут питао *Да ли ме волиш* па му рече: „Господе, ти све знаш – и знаш да те волим!” Тада му Исус рече: „Напасај моје овце!”

„Ја ти истину говорим:
када си био млађи, сам си се опасивао
и ишао си куда си хтео.
Али, када остариш, раширићеш руке
и други ће те опасивати
и носити тамо где нећеш.”

То је рекао да наговести каквом ће смрћу Петар прославити Бога. И када је то изговорио, рече му: „Хајде за мном!”

Исусов
омиљени
ученик

Када се Петар осврнуо, угледао је како за њима иде онај омиљени Исусов ученик – онај који се на вечери прислонио Исусу на груди и упитао га: „Господе, ко је твој издајник?” И, када га је видео, упитао је Исуса: „Господе, а шта је с овим?” Исус му рече: „Шта се то тебе тиче, чак и да ја хоћу да он остане све док се не вратим? Ти ме следи!”

Зато се међу браћом почела ширити прича да овај ученик неће умрети. Међутим, Исус није рекао да он неће умрети, него је рекао: „Шта се то тебе тиче, чак и да ја хоћу да он остане све док се не вратим?” 23

Ово је тај ученик који сведочи за ове ствари и он је све ово записао; и знамо да је његово сведочанство истинито. Има и много других ствари које је Исус учинио, које – када би се све, једна по једна, написале – мислим да на свету не би било места да стану све ове написане књиге. 24 25

Издаје:

Удружење Иконос

Поштански преградак 37, 11060 Београд

Одјовара:

мр Драшко Ђеновић

Уредник:

мр Драшко Ђеновић

Превод:

др Димитрије Попадић

Лектура:

мр Марија Кожул

*Лектура ауθενитичности културног
контекста изворног текста:*

мр Александар Шибул

*Лектура интерјункције у светлу
теолошких импликација:*

мр Ладислав Репић

*Лектура терминологије у светлу
православне теологије:*

др Светислав Рајшић

*Лекција терминологије у светлу
католичке теологије:*
др Леонардо Бег

*Лекција терминологије у светлу
христјанско-еванђeosке теологије:*
мр Ђорђе Тодоровић Гвозденовић и
мр Даријо Шехић

Лекција контекстуалне терминологије:
мр Цвета Попадић

Корекција:
мр Нада Пилић и мр Петар Пилић

Насловна страна и дизајн:
Владимир Јајин

Прелом:
Ивана Јајин

Штампа:
EuroDream d.o.o. - Нова Пазова

Тираж:
3000

ISBN: 978-86-83661-59-6

Аудио верзија Еванђеља
које је написао Апостол Јован:

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

27-247.8

ЕВАНЂЕЉЕ које је написао апостол Јован / [превод
Димитрије Попадић]. - Београд : Иконос, 2023 (Нова
Пазова : Euro Dream). - 86 стр. ; 21 cm

Преведено према: Greek New Testament. - Тираж 3000.

ISBN 978-86-83661-59-6

COBISS.SR-ID 124669449

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. 3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν,

3

Исус и
Никодим

Међу фарисејима је био човек, јеврејски старешина, по имену Никодим. Он је ноћу дошао Исусу и рекао му је: „Учитељу, знамо да си ти право од Бога дошао као учитељ, јер нико не може да чини ова чуда која ти чиниш ако Бог није с њим...“ Тада је Исус рекао:

„Ја ти кажем оно што је *да и амин*:
Царство Божије неће видети
нико ко се не роди поново!“

А Никодим га је упитао: „Како се одрастао човек може поново родити? Како је могуће да по други пут уђе у утробу своје мајке да би се родио?“ Исус му је одговорио:

„Ја ти праву истину говорим:
ако се ко не роди водом и Духом,
не може ући у Царство Божије;
јер оно што је рођено од тела – тело је;
а што је рођено од Духа – дух је.

ἰώνιον. 17 οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 18 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸ

Аудио верзија
Еванђеља које је
написао Апостол Јован:

ISBN 978-86-83661-59-6

9 788683 661596